

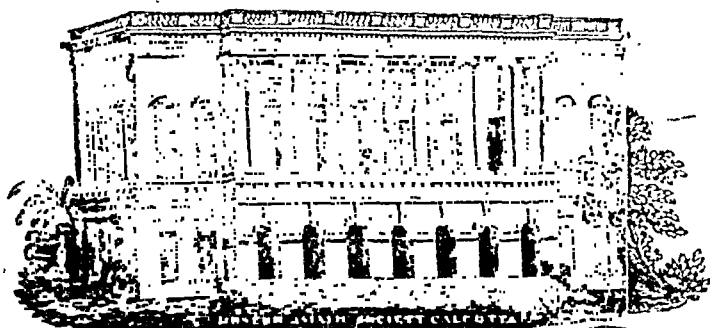
BIBLIOTHECA INDICA ;

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED UNDER THE SUPERINTENDENCE OF THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 116.

THE
BADSHAH NĀMAH,

BY

'ABD AL-HAMID LAHAWRI

EDITED BY

Mawlawis Kabir Al-Din Ahmad and Abd Al-Rahim.

UNDER THE SUPERINTENDENCE OF
MAJOR W. N. LEES, LL.D.

FASCICULUS VIII.

CALCUTTA :

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.

1867.

در اثنای نهضت الویه ظفر پیکر از جنیر بدار الخلافه اکبر آباد زیارت
 مقتدای ارباب تعقید و اطلاق - پیشوای رمز شناسان انفس و آفاق
 رهنمای سرگشتگان بادیه یقین - خواجه معین الملة والدین - دریافته
 بودند چنانچه در تصاعیف وقایع پیش از جلوس مقدس گذارده آمد
 اما چون بعد از فوز بمرتبه خلافت الهی اینمعنی جلو ظهور نیافته
 بود - خاقان حقیقت احساس بمتابعت نیاگان بزرگوار که پس از
 اورنگ نشینی بر تریب جنت رتبت آن واقف سرائر کونی و الهی
 زنته استمداد فتوح نموده اند بصوب اجمیر متوجه گشتند *

هفتم شهر رجب بآن شهر کرامت بهر ورود سعادت آمود فرموده
 دولتخانه والا را که بر ساحل تالاب آنا ساگر ترتیب یافته به نزول
 اقدس فروغ آگین گردانیدند - حضرت جنت مکانی بریند این
 تالاب دلپذیر عمارتی از سنگ مرمر بنا نهاده بودند - بفرمان سریر
 آرای جهانبانی حضرت صاحبقران ثانی جهر و کوه دولتخانه خاص
 و عام در نهایت دلکشائی و روح افزائی انجام پذیرفته است - قریب
 سه لک روپیه صرف این عمارت شده - از نصف کمتر در ایام
 دولت حضرت جنت مکانی - و پیش از نصف درین عهد سعادت
 مهد - پایان روز از دولتخانه معلی تا مزار خلد آثار آن آسوه
 اصحاب تحقیق از روی ادب پیاده رفته رسم زیارت بتقدیم رسانیدند
 و مبلغ ده هزار روپیه بسدنه و مستحقین آن مکان فردوس نشان
 عنایت کرده بمسجدی که در ایام مراجعت از جنیر حکم بنامی
 آن صادر شده بود و پس از جلوس مقدس بصرف چهل هزار روپیه
 باتمام رسیده تشریف فرمودند - و بعد از نماز شام بدولتخانه والا

کرامت . و پادشاهان داد و ستاد حاصل نمودند و انبیا و اولاد آنان که آمدند بک فدا شدنش نمودند . و در نهایت خلعت و اسب
نوازش یافتند *

تجدید افواج ملوک افواج در روزبان دهندید

چون از پادشاه عزیزت خلعتی و ولایت دهندید بدادام و داد
بدادام پسر کاشان و اجداد کاشان که در سرحدت شد او با جدی و قوی بود
ولایت مذکور یافتند ایندرون زمینداران را چیداد و قهر از انجا آمدند
& ولایت را بقصر ف در آوردند . و پس از چندی زمینداران سزید
حشوی فرام آورده بقصد بیکار نمودند و آمد . و از وی اعتقاد آن
ساک را دیگر باره متصرف گشتند . بنابراین اجداد پتهاداس پتهادیم
آن یافتند و روزی آنرا ساد و کدیدند . و حسب اتمام راجه معتقد خان
و سیدرام مذکور که برادر زاده راجه پتهاداس است و سید سید اجداد
امروزه و جدی رام واد راجه ادوب سنگه و راجه امروز واد راجه روزاندر
و خواجه ابوالبقا برادر زاده سید الله خان برادر فیروز جنگ و سید
چادان و هر پستانه واد رادرتن و شتاب خان پسر ساک علی و امیر بیک
واد شاه بیک خان کبابی و دادار بیک قدیمی و سید سعادت الله
حاجی پوری و ششید سوار احمدی که انداز و برق انداز به همراهی
سعید گشتند *

و بیست و پنجم راجه پتهاداس و معتقد خان و دیگر مناصب دارانرا
در خور مرتبت خلعت و اسب عزیزت نموده بدادان خوب مرخص
گردانیدند . اگر چه شاهنشاه ناک بارگاه پیش از چاروس مبارک

آغاز دهم سال

فرخنده سال ازدور اول جلوس مقدس شهنشاه بیهمال و بادشاه با فرو اقبال

روز جمعه غره جمادی الثانیه سنه هزار و چهل و شش مطابق
نهم آبان ماه دهم سال فرخ فال از جلوس اقدس سریر آرای
خلافت و جهانبنایی آغاز شد - و ابواب مسرت بر روی روزگار باز
نشاط آئینی تازه گرفت - و عشرت رونقی بی اندازه *

دوم ساحت اوچین بنزول اعلام نصرت فرجام منور گشت -
میر فیض الله مخاطب برحمت خان را خلعت و علم مرحمت
نموده بسرکار بیجاگده که در تیول او بود دستوری دادند *
دوازدهم موضع کبچوری از مضامین برگنده رامپور مخیم اقبال گردید
چون موضع مذکور وطن راهتی سنگه بود یک فیل بعنوان پیشکش
گذرانید - و بعنایت خلعت سر برافراخت *

شانزدهم نواحی پرگنده خیرآباد دایره شد - و از آنجا که گذار
اردوی گیهان پوی از پرگنده پالیتیه که در اقطاع مادهو سنگه است
واقع شد - موهن سنگه و چچهار سنگه پسران او دولت ملازمت
اندوخته یک فیل پیشکش نمودند - و هر دو بهرحمت خلعت
و اسب سرافراز گردیدند *

بیست و یکم منداور از توابع پرگنده بروده مرکز ریات جهانکشا

دولت آسمان سموات مفتخر است بپادشاهی آن بازگذاشته همان
 مراد است بر تانفت - پس از رسیدن امرانضی خان دوران بهادر پادشاه
 حریز کردن نظایر فرمان شد که مطابق تپوونز خان سشار الیه ۵۰۰۰
 قلعه دار را در ویت دانگانه جاگیر تن نه یاند - و از پیشگاه عذایت
 خان دوران بهادر را خاست خاصه و اسب از طوریا، خاصه با یراق
 طاء و فیل از حلتا، خاصه با یراق فقوره و ساده فیل سرجهت نمود
 فرستادند - مغل خان ولد زین خان گوگه بانها، پانت دمی ذات و
 پانصد سوار به منصب دوهزاری ذات و هزار و پانصد سوار و بقلعه
 داری او دیگر قوازش یامت •

۸۰ هزار تن ذات و هزار و پانصد سوار و خطاب حبش خان برای
 رسیدی مفتاح از درگاه جهان پناه اتماس نموده بقلمه اوسه که در
 اندامی قبل حصن اود کبیر بآن مکان رفته بود از ترتیب ملچا رشید
 خان را با گزوهی جنگ آزمای نبرد گرا بمحاصره گذاشته بود
 شناخت - و در به و چراغ قلمه دار گفته فرستاد که اگر بتازگی از
 تسخیر قلعه اود کبیر عبرت گرفته بی سخت نازار حصار واگذار - از
 دستبرد بهادران قلمه کشا رهائی خواهد یافت - و الا بکلیغرا اعمال
 نا شایسته گرفتار خواهد آمد - چون از قبول این معنی خبری بخان
 دوران بهادر نرسید - بیکار گزینان نصرت آئین را اشارت نمود تا در
 تسخیر آن سعی نمایند - با آنکه از بالای قلعه توپ و تفنگ پی هم
 می انداختند شیران بیشه و نما در اندک وقتی ملچا راها بشندق
 نزدیک رسانیده از هر جانب نتهبها دوانیدند - درونیان را از دیدن
 جسارت اربان استبداد متنزول گردید - و از امن پژوهی زینهار
 طابیدند - بهیچ راج قلعه دار که تشمت خاطر او از همگنان افزون
 بود جز سپردن حصار راه نجات نیافته بخان دوران بهادر گفته
 فرستاد که قلعه را می سپارم بشرطیکه امان نامه داده مرا در زمره
 بندگان درگاه والا در آورید - و بعد ازان که خاطرش مطمن گردید
 بیست و نهم جمادی الاولی که از ابتدای محاصره تا این تاریخ
 سه ماه سپری گشته بود خان دوران بهادر را دیده حصار سپرد -
 سر کرد عساکر فیروزی هزار تن ذات و پانصد سوار منصب برای
 ارتجویز نموده بدرگاه عرش اشتباه معروض داشت - که از نظم و
 نسق قلمه خاطر فراهم آورده و اهتمام خان را که بقدم بندگی این

جز اطاعت چاره نیافته نزد خان دوران بهادر در آمد - و در زپنجشنبه هشتم جمادی الاولی که از آغاز محاصره تا این وقت سه ماه و کسری گذشته بود قلعه را با اسمعیل نبیره ابراهیم عادلخان که در آنجا محبوس بود و محمد عادلخان برای گرفتن او بلطایف الحیل میدی را مستمال میگردد انید به بندهای بادشاهی سپرد - و چنان حصار استوار که بر فرق کوهچه از سنگ و ساروج در کمال متانت اساس یافته و سوای خندقی ژرف که بر دور آن کنده اند خندقی دیگر در سنگ پدید آمده از مواد فزونی رصانت آن در زمین گشته است - بکمتر مدتی مسخر گردید - اسمعیل پسر درویش محمد است و نخستین پسر ابراهیم عادلخان و همشیره زاده محمد قلی قطب الملک چون ابراهیم عادل خان صی خواست که پسر دوم او محمد جانشین گردد بدولت نام غلامی کلاونتی که در نوکرجی او اعتبار تمام یافته قلعه دار بیجا پور شده بود در مرض موت وصیت نمود - که بعد از او محمد را بسری بردارند - پس از آنکه ابراهیم از جهان گذشتی در در گذشت و محمد بر مسند حکومت نشست - درویش محمد را نایبنا گردانید - زنان درویش محمد اسمعیل را که در آن ایام شش ساله بود مصحوب چندی پنهانی نزد بی نظام فرستادند - باشد که از چنگ دشمنان رهائی یابد - و از بیم آنکه مبادا رسیدن اسمعیل شهرت پذیرد و خاطر عادلخان ازان انحراف گیرد نادیده پیش میدی مفتاح قلعه دار او را گیر روانه ساخت - و مدت ده سال اسمعیل را در آنجا بنزدان نگاه داشت - و درین وقت که حصن او را گیر مفتوح گردید او را حواله نمود - خان دوران بهادر منصب

ملیچار پرداخت - نظر بهادر خویشگي و اهتمام خان و پهلوان درویش
 سرخ را درون قصبه محاذی دروازه جنوبی - سرافراز خان دکني و
 سزار خان واد لشکر خان و چندر سن بذیله را مقابل دریچه قلعه
 که میان جنوب و مغرب واقعست - و تابینان مبارز خان و حسن آقای
 روسی با طایفه برق انداز و زلفی آهون زن را غورعی حصن که نقب
 پذیر بود معین ساخت - و مقرر نمود که هرگاه ملیچار گزینان را
 بکمک احتیاج افتد - تابینان خود را بفریسد - دلیران کار طلب
 بدستیاری حماسه و پایمردی جلالت ملیچارها پیش برده شروع
 در کندن نقب نمودند - و چون نقبها بقلعه نزدیک رسید حصار
 نشینان را پای ثبات از دست رفت - و سید مفتاح حبشی پاسبان
 قلعه مضطرب گشته بخاندوران بهادر پیغام داد که اگر مرا در سلک
 بندهای درگاه خواقین پناه منخرط سازند قلعه را می سپارم - خان
 دوران بهادر با آنکه ملتسمات او را قبول نمود آن کوتاه بین آرزوهای
 دیگر که شایستگی پذیرائی نداشت در میان آورد - خان مشار الیه
 نقبی را که سر پهای برج شیر حاجی کشیده بود آتش زد - اگرچه
 تمامی آن برج که دورش نزدیک صد گز بود با توپ و منجنیق و
 دیگر ادوات پیکار که بر فراز آن بود بپريد - لیکن ازان رو که خلی
 بقواعد حصن اربک راه نیافت سردار لشکر فیروزی دران روز دلاوران
 نبرد آئین را از پورش باز داشته بمفتاح گفته فرستاد که اگر از
 عاقبت بینی و خرد گزینی حصار بارلیای دولت پایدار بسپارد
 بجان اسان می یابد - و الا زود باشد که طعمه شمشیر آتش افشان
 فتنه نشان مبارزان ظفر شان گردد - سیدی مفتاح از طغیان هراس

عبد الرحیم خالخانان که خدمت فوجدارعی کادگره بدو مفوض بود از شوریدگی دماغ افزوا گزیده - بذابران وقاص حاجی را بعنایت خلعت و خنجر مرصع و بجهت لزوم فزونی جمعیت برای ضبط محال کوهستان باضافه هزارعی ذات و هزار سوار و دویست سوار بمنصب دو هزارعی ذات و دو هزار سوار و بخطاب شاه قلی خان و عنایت علم و اسب قباچاق و فیل بلند پایگی بخشیده بخدمت مذکور معین گردانیدند *

بیست و چهارم رانا جگت سنگه را بفروستان سرپیچ مرصع و شمشیر مرصع مصحوب کلیدان جهالا که از جانب رانا بدرگاه خواقین پناه آمده بود مفتخر ساختند *

درین ایام میمنت انتظام به نیرنگی اقبال خاقانی حصار اودگیر و قلعه اودیسه مفتوح گردید - تبئین این مقال آنکه - چون خاندوران بهادر بفرمان والا بعد از انقیاد عادلخان بتسخیر قلاع مذکوره مقید گردید - نخست بیاسپانان هر دو قلعه پیغام داد که اکنون که همگی حصون و ولایات بی نظام از شگرفی اقبال گیتی آرای شهنشاه اقلیم کشا مسخر گشته - و عادلخان از خواهش ناروای این دو قلعه باز آمده - اولی آنکه قلعهها را بارلیدی دولت قاهره واگذارند - و الا عن قریب هر دو حصار بچهر و قهر مفتوح خواهد شد - و جان و مال شما عرضه تلف خواهد گشت - آن عاقبت نشناسان بی اساس مآل کار بنظر در نیاورده باستحکام برج و باره پرداختند - خاندوران بهادر روز یکشنبه بیست و پنجم محرم در سوان قصبه اودگیر دایره نموده بعد از ملاحظه دور حصار بتقسیم

صوب توجه نموده بذات اقدس هشت قلاده شیر تبار قوی چنگ
را بدفنگ شکار فرمودند - و شیر بچه را ملتزمان رکاب اقبال زنده
گرفتند - ساکنان آن سرزمین از اصرار سباع مذکوره رهایی یافته
زمزمه دعا و فزونی عمر ابد انتمای پادشاه شیر شکار بفلک
دوار رسانیدند *

ششم جمادی الاولی تربیت خان بعنایت خلعت و علم واسپ
سرافراز گشته بمالش سرزبان جیت پور که از فتنه گرائی و تباه
پسیجی براه زنی و شقارت اندوزی می پرداخت - دستوری یافت -
درین تاریخ پدشکش معتقد خان هشت فیل که از او دیسه ارسال
ناشته بود بنظر اکسیر اثر در آمد - و از اقبال مزبوره یک فیل بگوهر
اکلیل خلانت مهین پادشاهزاده والا قدر مرحمت شد *

دوازدهم تربیت خان بادراک شرف ملازمت مباحی گشت -
و رمیندار ولایت جیت پور را که تاب صدمات کند اوران نصرت
شعار در خود نیافته از راه انکسار پیش آمده بود همراه آورده
بساعات آستان بوس فایز گردانید - امان بیگ از اصل و اضافه
بمنصب هزاری هزار سوار و خدمت قلعه داری حصار قندهار
سر بلند گردید *

چون موسم بارش منقضی شد اعلام اقبال شانزدهم از راه
ارجین و گهاتی چاندا بصوب دار الخلافه نهضت فرمود - فدائیان
را بمرحمت خلعت و اسپ با زین مطلا سرافراز گردانیده بگورک پور
که در اقطاع او مقرر بود رخصت نمودند - از آنجا که از عرضداشت
وزیر خان بمساع جلال رسید که میرزا خان واک شاه نواز خان بن

این فدویست و فی الواقع فیدل ناسعی جز آن نداشت بموجب اشاره
واله که در تفسیر ایضاً فرمان قدر توان مرقوم بخط قدسی نمرط که بدام
عهدة الملک خاندوزان بهادر شرف صدور یافته بود و نقل آن بنظر
این فدوی در آمد قبل از ورود این فرمان عالیشان رونق گرفته
آسمانچاه شده است - بسمت که داخل فیدلخانه معنی شده باشد -
با نکه اطاعت بفرمان آمده - لیکن چون خالی فرستادن مرقوم داشت
مناسب نبود - و تفسیر که قایل فرستادن باشد نزد فدوی نمانده -
حیرت داشت که چه کند - چنانچه عیادت و وصیت پداه موسی الیه
بعرض خواهد رسانید - درین اثنا پیش بعضی تیار الماسی که
بوزن الماس سابق بود و در آب و رنگ بران رحبان داشت - و
صاحبش مدعی آن که الماس کهنه است - بهم رعیده - اگرچه ظاهر
اعت که الماس بدین وزن هرچند که خوش آب و رنگ باشد لیاقت
آن ندارد که تنها فرستاده شود اما بحکم - مایه یدرک کلاه تیتوک
کله - خریده بر ارسال آن جسارت نمود - اطع کریم و کرم عمیم مدبر
خواه حقارت آن خواهد شد - زیاده ترک ادب می نماید - ظان
ظلیل سلطنت و ختومت و عظمت و فرمان روانی بر مغارق عالم
و عالمیان پاینده باد *

چون بعرض مقدس رسید که در پیشه نواحی حصن ماندو
شیر بصیار فراهم آمده بسکن آن مکان و ره نوردان ایذا میرسانند -
و درون حصار در آمده آدم می ربایند - چنانچه سکنه ماندو
بر گذارند - که در اندک وقتی افزون از دویست کس گرفتار
چنگل آن جان شکران خون خوار گشته اند - خاقان مهربان

در آید - عمر نوح و امتداد زمان بآن کفایت نکند * بیت *

اگر سالها عذر لطف تو خواهم * برون نایم از عهده آن کماهی
همان به که آبرو با لطفت گذارم * که هم لطفت از خود کند عذر خواهی
چون علامات طلوع آن کواکب درخشان از مشارق عاطفت واحسان
سمت ظهور یافت - علی العاده المستمرة که لازمه ارادت و وظیفه
بندگی این سرید سرورثی است - بافندام استکانت و خضوع استقبال
کرده بوظایف تعظیم و تکریم و مراسم ادب و تسلیم قیام نمود -
چنانچه شمه ازان شاید از عرضه داشت سیادت و عزت دستگاه
مومنی الیه بر ایستادگان پاینده سریر اعلی بمنصه ظهور رسیده باشد -
و امیدوارست که بعد از وصول مشار الیه بسجادت استقام درگاه
خزین پناه حقیقت صدق ارادت - و خلوص عقیدت - و انقیاد
حکم مطاعه - و پیروی اوامر لازم الاطاعه - این فدوی صادق الراءه
بسماع جاه و جلال رسد - و بآن وسیله مجددا در سلک سریدان
خدمت بقدر توان قویم الاختصاص در آید - و بعضی اشارات ذات
مشیرت و حکم مطاعه لازم الاطاعه که در مطاوعی آن منشور اقبال
شرف تحریر یافته بود. بقدری داپذیر سیادت و وکالت آیات مشار
نیست و تبت به سعیت نصاب شیخ محمد طاهر که بیاروی بخت
بسیادت آن نویسنده درگاه آسمان جاه استسعاد یافته مشمول
میراث سعادت است - پیش جان و جان رسید - و همه را بمعنا
تسلیت بر سر زینت تبتی بیون نموده توفیق امتثال اوامر مطاعه
در حدیث زینت سعیت سبب است - و فیل گجموتی که در
نقد شیخ در حدیث آن تزیین یافته که هر آمد فیلان نامی

سر نوشت کاینات از وصمت تغیر و تبدیل مصون و ماسون - بود -
 و شبیه بی شبهه و نظیر مبارک که از برکات وصول فیض موصول
 آن عطیة عظمی - و میامن ورود مسعود آن موهبت کبری - متن
 فراق زمانی براحت وصال جاودانی تبدیل یافت - و نکایت حرمان
 ملازمت حضور قابض للذور - بسعادت لغای وافر السرز - تبدیل
 شد - و مصوب سادات و عزت دستگاه عهده السادات الاجاء خواجه
 زاهد ارسال یافته بود « مصراع »

بسعادت که تولا بدو کند تقریم

کالوحی المنزل من السماء بمیامن ورود سراسر مسعود تارک مفاخر
 و فرق مباحث این مرید موروثی را عرش فرسا گردانید - و عنایت
 فیل ظفر نشان که بی شایده تکلف و غایله تصلف تا غایت فیلی
 باین حسن اندام و خوشخوئی و باین لطافت ترکیب و تناسب
 اعضا و نکو منظری بنظر این فدوی در نیامده است - و یستعمل
 که تا حال واقع نشده باشد که باین مثابه فیلی از فیلسانه والا بهیچ
 یکی از مریدان ثابت الاراده عنایت شده باشد - مع بعضی تبرکات
 ذات البرکات که نمونه حلهای جذان - و رشک زغایس جهان -
 بود - فرق عزت را باوج دولت رسانید - شکر نعمتا و سپاس آلاء
 منحصر در اعتراف بعجز و قصور میداند - چه اگر خواهد که اداء
 شکر یک لطف از الطاف گوناگون و تفقذات از حد و حصر بیرون
 که در ضمن فرمان عالی شان عطوفت عنوان نسبت باین مرید
 صادق الاعتقاد مندرج بود نماید - سالها از عهده آن نمیتواند
 برآمد - و اگر در مقام سپاس یک عنایت از عنایات مذکوره فوق

عالمیان پرتو اندازد - اتحاف درگاه آسمانچاه - وا هدااء بازگاہ عرش
 اشتباهه اعلیٰ حضرت - کیوان رفعت - فریدون حشمت - گردون
 بسطت - سلیمان جاه - عالم پناه - مهترخشان سپهر سلطنت و جهان
 بانی - ماه درخشان آسمان خلافت و کشور ستانی - سلطان سلاطین
 الاواق - خاتان خواتین العصر بالارث و الاستحقاق - مالک ممالک
 اقالیم سبعة بالطول و العرض - جالس سریر انا جعلناک خلیفة
 فی الارض - خسرو سلیمان فر نوشیروان داد - و دارای خورشید رای
 سکندر استعداد - ناصب رایات عالیات فتح و ظفر - رافع اعلام
 نصرت فرجام سلطنت هفت کشور - معمار خانه دولت و دین -
 مصداق کریمه فضل الله المجاهدین علی القاعدین - خدایگان عرصه
 عالم - واطه امن و امان زمره بنی آدم - پادشاه سلیمان اقتدار -
 مسیحا آثار - افضل و اکمل خواتین روزگار - اقام الله تعالی مآثر
 سلطنته و خلافته - و حشمته و اقباله علی صفایح الشهور و السنین -
 و اشاع احکام معدلته و نصفته و ابهته و جلاله فی السموات و الارضین -
 بجاه محمد سید الاولین و الآخروین - گردابیده - بعرض ایستادگان
 میلاس خلد برین - و بسمع بار یافتگان محفل فردوس قرین -
 میرساند - که همایون توقیع زریع صنیع - و گرامی فرمان جهان
 مطاع عالم مطیع - که از موقف مرحمت و ذره پروری - و مقدر عطفوت
 و مرید نوازی - بنام این فدوی صادق الاراده شرف نغان یافته بود
 و در ضمن هر حرف آن عنایتی - و در طی هر سطر آن مکرمتی
 اندراج داشت - مع لوح مبارک همایون - و صفحه ذهب مرحمت
 مشحون - که بلاخلاف - نمودن لوح محفوظ خالق بیچون - و بمثابته

قرار داد که همیشه بهرین دستور در تمام آن ملک خطبه میخوانده
 باشند - و زر را بسکه مبارک ما مسکوک می نموده باشند - و پیشکشی
 که مقرر فرموده بودیم بدرکاه والا ارسال داشت - و قبول نمود که
 از جمله آنچه بنظام الملک میرداد هر سال در ملک هون که هشت
 لک روپیه باشد بصرکار خاصه شریفه رساند - بنابراین ما تقصیرات
 گذشته او را عفو فرمودیم - و ملکی که در تصرف آن عمده ارباب
 دول است بزرگ مقبر و مسلم داشتیم - خدا و رسول خدا را شاهد این
 مراتب ساخته حکم می فرمائیم - که ما را که آن قطب فلک ایالت
 و اولاد و احفاد او بشروط مذکوره عمل نمایند و خلاف آن نکنند -
 ان شاء الله تعالی از ما و از فرزندان نامدار بر خوردار ما و ابرای
 عانی مقدر ما ضروری بملک آن سرید نخواهد رسید - و خلاف جهودی
 که درین لوح طه که در ثبات ثانی لوح محفوظ است منقوش
 گشته بعمل نخواهد آمد - و این قرار نسه بعد نسل همچو مد مکندر
 استوار خواهد بود - هفتم شهر ربیع الثانی سنه هزار و چل و شش
 هجری مطابق هفدهم ماه شهریور سنه نه جلوس مقدس
 سمت تحریر یافت *

سواد عرضه داشت قطب الملک که در سپاس

گذاری عنایات مزبوره ارسال داشته بود

عرضه داشت مخلص صادق الامتقاد - و سرید مزبوره بی قدویت
 نهاد - عبد الله قطب الملک - تحفه دعائی که کربیدان ملاه اعلی
 را استقبال آن زبید - و هدیه ثنائی که لمعات شوارق آن بر عالم و

خاصه و اسب از طویلۀ خاصه با زین مطلا سرافراز گشته بمنبیل که در جاگیر او مقرر بود مرخص گردید - شاه نواز خان باضافه پانصد سوار بمنصب چار هزاری ذات و دو هزار و پانصد سوار - و حسن نبیره یاقوت خان باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب سه هزار و دو هزار سوار - و دتاجی باضافه هزار و پانصد سوار بمنصب سه هزار سوار نوازش یافتند - کلیان جهالا که رانا جگت سنگه اورا یکنهیت گنازی فتوحات تازه با پیشکش فرستاده بود - و لختی از حال او در تضاعیف سوانح سال هفتم نگارش یافته - دولت بار اندوخته پیشکش گذرانید - چون نهال چند جوهری که حسب الحکم برای انتخاب و قیمت جواهر پیشکش همراه عبداللطیف بگلکنده رفته بود در روز پذیره شدن قطب الملک فرمان قدر توان و تبرک خاقان زمان را نگین یاقوت نادر قیمتی در دست او دیده و عبداللطیف از شنیده روزی که پیشکش او از نظر انور گذشت عبد اللطیف و جوهری مذکور حقیقت آن گرانمایه گوهر معروض داشتند - بعلاصی افضل خان که همواره عرائض ملت مساتش بعرض مقدس میرسانید حکم شد که باو بنویسد تا آن انگشتری بفرستد - قطب الملک پس از وصول نوشته علامی انگشتری مذکور که یاقوتش بوزن دوازده رتی است و کمال خوش رنگی و تمام عیاری دارد به پیشگاه حضور فرستاد - و بواسطت علامی از نظر اشرف گذشت - و پسندیده خاطر خورشید مآثر گردید - و پنجاه هزار روپیه قیمت قرار یافت - و عوض پنجاه هزار روپیه که از قیمت پیشکش او کم آمده بود محسوب گردید - شیخ محمد طاهر بمغیر قطب الملک بعذایت خلعت

توجه به نامان پیشکش ارسال داشته بود بنظر اکسیر اثر در آمد *

نور محمد پسر شاهزاده اقبال مند محمد دارا شکوه فیلی از حلقه
خاصه یا مامور فیلی عنایت شد - میر خان ولد قاسم خان نمکی
بخدمت و امپ و قیانه داری بیر عز امتیاز اندوخت *

بیست و سیوم عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بمرحمت
خدمت و چند مرصع با پهلوانه سر بر امراخته بصوبه بهار که
خدمت آید و منوط بود دستوری یافت - سیف الله عرب بخلمت
بخدمت چو چو حقیقت گشت *

بیست و شش مرتب فریده مضرب خیام گردون احتشام گردید
سی و هفت مرتب ازین دریا نیز بر کشتی عبور فرمودند *

بیست و هشت مرتب شادی آباد ماند و را بفر قدوم سعادت
تو در این خطه *

تجسس جشن قهری وزن

وزن ...
سال چل و ششم و ابتداء
مژده شاهمانی با قاضی
بطلای دیگر اشیای
فدک قباب بادشاه
و به مهین گوهر بحر
محمد شاه شجاع
میر خان بعنایت خلعت

داشته باشد لختی بتکالیفات رسمی پرداخت - و ازان رو که آن خطا
اندیش در یافت که درین سرزمین کارش روانی نخواهد گرفت
بهزاران پربشانی و سرگردانی ببغداد و روم رفت - و پس از ایبری
کام و ناکام به تده آمد - از آنجا که اجل . سموعه آمد و سموعه
نزدیک رسیده بود درینجا نیز این دعوی از او سر برزد - خواص
خان صوبه دار تده بعد از آگاهی آن فکوهیده حال خسران مثن را
مسلسل ساخته روانه درگاه آسمان جاه گردانید - چون بدارگاه جتل
رسید وقاص حاجی که او را در بلخ دیده بود شناخته حقیقت
بعرض مقدس رسانید - از پیشگاه جهانبدانی استعسار رفت که
وقاص حاجی را می شناسی - گفت می شناسم و اشاره بدو کرد -
بموجب حکم عالم آرای نظام پدراوش آن مدهوش نا بشردی را از
بار سرش که دیو خانه اکانیب بود سبک ساختند - و او را بسزای
کردار نا سزا رسانیدند *

نهم ربیع الاول آما افضل تیولدار برود به فرمان طلب از صوبه
گجرات آمده شرف ملازمت اندوخت - و به رحمت خلعت واسپ
و خدمت دیوانی دکن مباحی گشته مرخص گردید - و واسپ
از طوبه خاصه بازیین طلای مینا کار و ساده مصحوب او پادشاه
زاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر عنایت شد *

شب دوآزدهم مبلغ مقرر بفقرا عطا فرمودند - فردای آن
به پیشکاری انبال از دریای تپتی بر کشتی گذاره فرموده ساحل
آترا محط سراق جاه و جلال گردانیدند - شصت اسپ عراقی
با برخی اشیدی نفیسه که وزیر خان صوبه دار دار السلطنه

معین شد - سید خانجهان را بعد از خلعت خاصه نوازش فرموده
فرمان دادند - که تا خانزمان بهادر از تسخیر حصار جنیر و غیره فارغ
گردد آن نوئین بلند مقدار بخدمت پادشاه زاده بختیار قیام نماید -
و خاقان سلیمان مکان باعساکر ظفر نشان از راه گبهات تواند پور
نهیست نموده موضع گزاره را که از مضامات برهانپور است و در
تأیید نراهت و دلکشائی است بنزول میمنت وصول سعادت
تجدید نمایند - و بواسطه ریزش ابرو فروغی گل ولای و ظغیان
... میسر میسران موضع روزی چند توقف فرمودند *

بختیار شدن بایستغری جعلی و بیبسا بمیدن آن تیره اختر

... از شوریده سران فتنه اندوز خود را
... سالر لشکر بود و بعد از شکست آن
... که به قطب الملک تعلق دارند گریخته
... و پسری سلطان دانیال مرحوم
... و فکرمهای کوتاه بدلیخ رفت - والی
... صادق پنداشته باراد پیوند
... آن کذب بییقین نه پیوست
... از بیم آنکه میدان
... اظهار آشفتگی
... والی ایران اگرچه
... او فروغی از راهی

و سیوم شهر ذی الحجه سنه هزار و چهل و پنج هجری مطابق
نهم ماه خرداد سنه نهم جلوس مقدس •

ایالت ولایت دکن که شصت و چهار قلعه دارد پنججاه و سه بر
جبال مرتفعه و یازده بر روی زمین - و مشتمل است بر چهار صوبه
یکی دولتآباد با احمدنگر و دیگر محال که آنرا صوبه دکن نامند
و حاکم نشین این ولایت که بنظام الملک تعلق داشت سابقاً
احمدنگر بود بعد ازان دولتآباد گشت - دوم تلنگانه - و این در صوبه
بالاگهات واقع شده - سیوم خاندیس که حصار آن باسیر و شهر
برهانپور که چهار گروهی قلعه مذکور است شهرت دارد - چهارم
برار که ایلیچپور حاکم نشین آن است و حصن مشهور نواحی ایلیچپور
کویل است که بر فرق کوه اساس یانده و بحصانت و رصانت از دیگر
حصون آن ملک امتیاز دارد - و صوبه سیوم بالکل و از برخی چهارم
پایان گهات آباد است - و جمع هر چهار درارب دام است که موافق
دوازده ماه پنجم کرور روپیه باشد پادشاهزاده کامگار بخت بیدار
محمد ارزنگ زیب بهادر مغرض گردید *

بیستم صفر مطابق غره امرداد آن نور حدیقه خلافت را بمرحمت
خلعت خاصه با چارقب و جمدهر برصع با پهلونگاره و شمشیر مرصع
و صد اسب عراقی و صد ترکی و مهاسندر نام فیل خاصه با ماده فیل
و دو لک روپیه نقد سر بلند گردانیده از حوالی دولتآباد مرخص
ساختند - و اتمام فتح قلاع گانه که از جمله چهل قلعه ملک بی نظام
ساهو و دیگر فساد پیشگان متصرف بودند و انواع فائزه آنرا در محاصره
با سیر تیول داران هر چهار صوبه بهمراهی آن اختر فلک معالی

آن عدالت پناه بیاری بخت اختیار بزدگی و اطاعت نمود - و
 عراضی که دلالت برین مراتب می نمود ارسال داشت - تقصیرات
 گذشته آن عدالت پناه را عفو فرمودیم - و در مقام عنایت در آمده
 تمامی سلطنتی که از عادل خان مرحوم بطریق ارث یافته بود بر
 مسلم داشتیم - و از روی مریه نوازی از ملک نظام الملک نیز محال
 ونکو و قلعهائی که در آن محال است و قلعه سوپور و محال متعلقه
 آن و قلعه پربنده و چاره محال متعلق بدان قلعه و ولایت کوکن
 یا قلعهائی که در آن است و برگانه بهالکی و جیت کویا و چاکنه
 را بآن عدالت مرتبت عنایت نمودیم - و مقبره شد که سایر ملک
 نظام الملک بممالک محروسه منظم باشد - اما این عنایات مشروط
 است بآنکه نظام الملک و نظام السلطیه اصل در میان نباشند - و آن
 عدالت پناه متعرض محال که از سابق و حال درین سرحد غمیغه
 ممالک محروسه گشته نگرد - و از خود خود که درین مرتبه قرار
 یافته تپاوز نماید - و اگر باند از درگاه والا از روی بی سعادتی فرار
 نماید او را در ملک خود جای ندهد - خدا و رسول خدا را شاهد
 این مراتب ساخته حکم می فرمائیم که نهادم که آن عدالت پناه
 و اولاد و احفاد او بشرط مذکوره عمل نمایند و خلاف آن نکنند
 انشاء الله تعالی از ما از فرزندان کامگار نامدار برخوردار ما و از
 امرای عالیقدر ما ضرری بمملک آن عدالت پناه نشواید رسید
 و خلاف عهدی که درین اوج طلا که در ثبات ثانی لوح محفوظ
 است منقوش گشته بعمل نشواید آمد - و این قول و قرار نسلا بعد
 نسل همچو سد مکندر استوار خواهد بود - تحریر فی تاریخ بیست

نام را که در بلندی و تیزمندی و زیبایی بهترین انیال عبادان بود پسند فرمودند - و خان مشار الیه از خود نیز پیشکش دوک روپیه از قسم جواهر و غیر آن گذرانید - و از جمعه دو میل که عادل خان باو داده یکی که به نکوئی منظر و تناسب اعضا متصف بود بشرف پذیرائی رسیده داخل انیال خاصه گردید - و فیل دیگر باو عنایت شد - و حکم فرمودند که ولایت بیجاپور بر عبادان مسلم داشته حصار پرینده را که پیشتر بنظام المک متعلق بود و قلعه دار بحرین زرا آترا بعبادان داده با لواحق بار و گذارند - و ولایت کوکن که بر ساحل دریای شوره طولانی واقع شده - و نصف بار و نیمه به بی نظام تعلق داشت - بانیمه بی نظام که مشتمل بر بندر جیول و قلاع متینه است نیز بار مرحمت شد - و چون عبادان فیلان نامی خود را روانه درگاه والا ساخته معروض داشته بود که فیل خوب نزد من نمانده - از روی عاطفت لال سونها نام فیل از حلقه خاصه با یراق نقره و جل مخمل زربفت و ماده و هرنه تقوی پارجی گجراتی از مخمل زر بفت و غیر آن بالوح زرین که عهد نامه والا از منشات علامی افضل خان بران مرتسم بود همراه محمد زمان مشرف امطبل فرستادند *

سواد عهد نامه

ایالت و شوکت پناه - عدالت و نصفت دستگاه - زبده ارباب دول - عمده اصحاب ملل - خلاصه مریدان - عبادان - بیفور
 عنایات با شاهانه مفتخر و مستظهر بوده بدانند - که چون درینولا

ار تغاع رایات فیروزئی سمات از درامت

آبک بسمت مانند و نکارش دیگر سونج

چون خاطر ماکوت ناظر از تسخیر قلاع دکن و قلع و قمع مفسدان
 و پرداخته آمد - و عادل خان از توقف مرابک اقبال باندیشه آنکه
 مبادا کشایش بیجاپور نیز سرکوز طبیعت اشرف باشد خایف
 گشته مکرر بوسیله اولیای درامت گردون صوات معروض داشت
 که اکنون که سهام این حدود داخواه صورت یافته و حصانی چند که
 آنرا ساهو و غیره متصرف اند من تکفل تخلیص آن مینمایم - اگر
 الویة ظفر طراز بمستقر هریر ختفت راهی گردد باشد که رعایا و
 برایا بکار خود که ازان باز مانده اند بپردازند - خاقان زمان از نور
 رافت و فزونی شفقت که فطری و طبعی این بر گردید آهیی
 است هفدهم صفر مطابق سیم تیر در ساعت مسعود با دای حق
 گزین و خاطر نشانی آگین بصوب با صواب ماند که در موسم
 برسات بفتونی گل و سبزه روح انزای نظر گیان میگردد مراجعت
 فرمودند - بعزیمت آنکه تا سپری شدن ایام بارش و مستخر گشتن
 بقیه حصون که خان دوران بهادر و خانزمان بهادر بگرفتن آن
 مامور بودند - و دفع فتنه ساهو و برخی ضلالت پیدشان دیگر - بسیر
 و شکار آن مکان نزهت نشان عشرت انزای خاطر اقدس باشد -
 درین تاریخ مکرمت خان از بیجاپور آمده بتقبیل عتبه و الارخ بر
 افروخت - و پیشکش عادل خان از جواهر نفیسه و مرصع آلات
 کزیده و فیلان کوه نهاد و اسپان تازی نژاد و دیگر نوادر اشیا و نقود
 بنظر انور در آورد - اعلی حضرت از جمله این اقبالی فیل امان الله

اظهار اقدس در آمد از پشته کوه حضور حکام بود که کاتبی نزد
 عاقلخان و قاضی عبدالمعز نزد قطب الملک و که در داس برابر
 راجه بکر حاجیت پایش نظام الملک برای آوردن بدشکس همین
 گشتند - و چون بنیچاد اک روید و باغضریایی که گذارش با دست مستجاب
 فرستادهای درگاه با و کتبی ایشان با آستان قدس رسید - بان شاه
 گیتی سندان عرضه داشت سوار کرد این درج عظیم مستجاب بود
 عبد الله واد - بد قاسم بن - سید مستوفی خان باره که بود از موت
 عمش - سید علی اصغر مستطاب بسیف خان بن - سید مستوفی خان
 بالتماس اعلی حضرت جهانبانی از پدشگاه عذابت حضرت جنت
 مکانی بسطاب بسیف خان حرافرازی یافت بود بشدست حضرت
 جنت مکانی فرستادند - از زور که اخذیاد معاصرت ساطات بن
 حضرت نمازده بود - و شیون دولت مستدل گشته - و متذکران سهامات
 برهنمونئی شقاوت از اختص اعلی حضرت که - در مابله سهامات
 دینی و دنیوی و پیرایه برکت صوفی و صوفی است - بی بهره
 بودند - آنچه در برابر این کار شکر ف که بداند ذوالجلال و اقبال
 عدو مال و تدبیرات صایده و ادکار ثاقبه و ترددات نمایان خدیو
 ممالک سدان - و ضرب سیوف و طعن رماح خافان جهان - تیدیدر
 پذیرفته - حیرت افزای دیده دران آزمون کار - و ناسخ کارنامههای
 رستم و اسفندیار است - و امروز شهنشاه دوران با کمال قدرت و
 دستگاه - و فزونی مکننت و جاه - و ظهور فتوحات بزرگ و تسخیرات
 سترگ - بان مباحثات میدفرمایند - از احسان و تحسین و متایش و

آفرین متوقع بود جلوه ظهور نیافت *

نغایس و از آنجهله بدست لک روپیہ عامانخان و ہژندہ لک روپیہ
 قطب الملک و دوازده لک روپیہ نظام الملک بطریق پیشکش
 ارسال دارند - و شمال مشترکہ کہ در تصرف نظام الملک است
 و جمعش چارده کورہ نام باصفیای ساطنت متعلق باشد شرحش
 آنکہ در عہد دولت سہد حضرت عمرش آشیانی اختی پرکدات بالکل
 داخل ممالک مستورہ نشدہ بود برخی ازان در تصرف اولیای
 دولت آسمان عوامت بود و پارہ بدست نظام الملک و از انرو کہ
 بار اول در حبانیکہ دنیاداران دکن باہم متفق گشتہ ولایت بالاکبات
 و قلعه احمد نگر متصرف گشتہ بودند - و خدیو اورنگ و دیہم
 بدکن رسیدہ و از زمان ابتزاع مملکت نمودہ سی لک روپیہ پیشکش
 کردہ بودند قرار چنان یافتہ بود - کہ آنچہ در زمان حضرت عمرش
 آشیانی مفتوح گشتہ بود بہ بندہای بادشاہی تعلق پذیرد - شرکت
 درین شمال باقی مانده بود - درینو حکم فرمودند کہ شمال مشترکہ
 بالکل داخل ممالک مستورہ باشد - و چون عنبر بورون حکم اقدس
 شرف اندوز گردید - از انجا کہ دل از حدیث بر گرفته بود و دست
 از نیات شستہ بقبول و اذعان آن منت برخویش نہادہ معروض
 داشت - کہ شمال مشترکہ باولیای دولت سی سپارم و دوازده لک
 روپیہ حصہ نظام الملک بلا توقف میدرمانم - قطب الملک نیز از
 گفتہ سن بیرون نبست - اگر عامل خان در نیاید و سرتابی نماید
 فوجی بسرکردگی راجہ بکرم اجیت دستوری یابد - کہ این غلام ہمراہ
 بودہ ولایت اورا پی سپر مواکب خواهد گردانید - و زیادہ بر انچہ
 حکم میشود ازو خواهد گرفت - بعد ازان کہ ایدمعنی بموقف عرض

خودیش بقلعه دولتآباد پناه برد - افواج قاهره سه روز در کهرکبی بوده
 عمارات شهر و نظام الملک و عذیر بخاک سیاه برابر ساخته رو
 به پتن گذاشت - تا از انجا بملک آباد و معمور نظام الملک که
 ولایت سذگمنیر و ناسک و آن نواحی باشد و هرگز قدم لشکر پادشاهی
 بدانجا نرسیده در شده بقتل و اسر و نهب و غارت خراب مطلق
 سازد - ادبار پژوهان در حین ره نوردی صف آرا گشته باز بمحاربه
 پرداختند - سپاه ظفر لوا داد مردی و مردانگی دادند - و گروه انبوه
 از مخالف بکوی نیدستی شدافت - عذیر از دید نیرنگی اقبال - واستیلا
 و فیروزی سجادان - و شکستهای فاحش پی در پی لشکر نکبت
 اثر خود - نچاره کار منحصر در اطاعت و انقیاد اولیای دولت
 جارید طراز دانسته بقدم عجز و انکسار راه خجالت و ندامت پیمون
 و طالب عفو و نجات گشت - و کلاهی معتمد نزل راجه بکرماجیت
 فرستاده التماس نمود - که حضرت در نخستین مهم دکن عادلخان
 را مشمول عواطف و عنایات ساخته بر قول او اعتماد فرمودند -
 امبدوار است که این بار داغ غلامی بر ناصیه اعتبار این خاکسار
 کشند - عهد می نماید که من بعد بهیچ وجه سر از خط فرمان
 پذیری نه بچسبم - و بقاء اطاعت و قلاعه عبودیت در گردن داشته
 باشد - و از ملک پادشاهی آنچه از تصرف بر آمده باتمام باولیاء
 دولت قاهره تسلیم نماید - پس از آنکه حقیقت از عرضه داشت
 راجه بمنساع حقایق مجامع رسید حکم شد که پذیرائی ملتمس
 مشروط بآنست که هر سه دنیا دار دکن پنجاه لک روپیه نصف نقد
 و نصف جنس از جواهر و مرصع آلات و اقیال و دیگر تحف و

نایابمی بر رنجسار روزگار خود کشیده راه فرار پدیش گرفت. بخت و
 گریزان شدند آن گروه دلیر و چون نشنیدند که خوردند از پدیش شیر
 یکی جبهه افکند تا جان پدیر کشد آن دگر تا سر آسان بود
 افواج قاهره تماقب نموده از آب عادل آباد که خانخانان معروض
 دادند بود که اگر در عرض دو ماه تا رسیدن بیسات غنیمت را ازین
 آب گذرانند آید کار عظمی بوقوع آمده باشد - گذرانیدند - و از
 مخالف جمعی قذیل و جوتی ایرگشتند - و فراوان اسب و شتر
 و پالمی و نشانها بدست مبارزان امداد - و بمددکاری پیدگزاران قضا
 و قدر لشکر منصور هر روز در اثنای طی مراحل و قطع منازل
 مقامیر را مالش بسزا داد جمعی مقتول و برخی ماحور
 میگرددند - و کار برادبار بزرگان آن چنان تنگ شد که بنات انعمش
 وار متفرق گشته هر فروتنی بطریق شتافت - و هر جوتی بگهاتی
 برآمد - عسکر اقبال ششم روز از نهضت بغراز گهات دیول کانو (که
 شاهزاده پرویز با آن لشکر گران و حشر بیکران و نوئیدان عظیم الشان
 مثل خانیشانان و خان اعظم و میرزا رحتم و راجه مانسنگه و صهابت
 خان و عبد الله خان و دیگر سران و سرداران و امرا و اعیان بل کل
 لشکر بادشاهی در عرض دو ماه بدانجا نتوانست رسید - و از آنجا
 تا کام برگشته و تمام ملک بالگهات را بطریق صالح بتصرف غنیمت
 داده پیرهانپور معاودت نمود) بر شد - و چون بکهرکی که اقامتگاه
 عذیر تیره اختر بود و آنرا بعد از شکست دادن عبد الله خان بفتح
 آباد موسوم ساخته مدتی مدید و عهدی بعید در عمارت و آبادانی
 آن فرادان کوشش و جد و جهد بکار برده بود رسید - عذیر از مقرر

فرصت جنگ تزانانه که اهل این دیار برگزیده نماندند و
 بهیئت اجتماعی جلو ریز رسیده و بضرع تیغ و سنان برای فرار
 انداخته بتنگه‌های پدیدازند - و در اثنای تعاقب بقتل و اسارت
 روزگارش برآزند - و چون غنیمت که صاحب مدار و اختیار بود در حقیقت
 نظام الملک او - و با نظام الملک جزناسی نه - چه همواره او را در
 قید نگاه میداشت - تا هی در مجلس می آورد و خود دست بسته
 پیش او می ایستاد - و دیگران نصفی در زمین و نیمی در یسار
 می ایستادند - نه او را یاری نگاه بیجا نب کسی - و نه ایشان را
 مجال نظر بسوی او تا بحرف و حکایت چه رسد - با پیاد هزار سوار
 بسردار می یاقوت خان حبشی مده سالار خویش که باصطلاح دکنیان
 بدتی خوانند معین ساخته بود - همین که سران افواج بسر اسواج
 از آب برهانپور که به پندی موسوم است گذشته - و مطابق ارشاد
 اندس بائین شایسته افواج بر آراسته - یک گروه نوردیدند -
 بپیروگی و خیرگی مغرور بفرزونی و کثرت نمودار شده هنگامه آویز
 و ستیز تزانانه که شیوه دکنیان است گرم گردانید - و آتش پیکار
 زبانه بر کشید - هوا از بانهای غنیمت کره نار گشت - و زمین از هم
 ستوران در تزلزل بسان سیلاب - دلاوران عرصه هیبت و شیران
 پیدش و غا بطریقی که از پیشگاه پادشاه حقیقت آگاه دور بین صواب
 گزین هدایت رفته بود سر پنجه جلالت کشاده - و تیغ خون آشام از
 نیام کشیده - برق دار صاعقه کردار جلو انداختند - و بحملهای کوه
 شکن غنیمت را برداشتند - مخالف از نهیب سطوت بهادران و بیم
 صولت دلیران روی حمیت از معرکه کارزار بر تافت - و نیل

شب به طای زرسی برداختند - در عرض سه روز سیاه سی گ روید
 که صد هزار توبان تری و صد و بیست یک خانی را آورد انور باشد
 به بندهائی که از می جاکو می در کمال حسرت و محرومیت میگذرانیدند
 عاقبت فرموده - اسنان بنشیندند - درین ایام سه گانه جز آن قدر
 وقت که بادامی حیوانات و قناری نعمت خاصه میآید اوقات بکار
 دیگر سوای زر باشی صرف نمیشد - و سی هزار سوار مکمل که از
 چهل آه هفت هزار سوار گزیدند خوش امید تمام براق از سران
 اعلی حضرت بود و دانی لشکر پادشاهی تبرک - اخته پنج نوج
 هر نوجی شش هزار سوار خودخواه خانجور گذار بسر گردگی پنج
 سردار - داراب خان - محمد آقا خان بهادر - خواجه ابو الحسن -
 راجه بکره اجیت - راجه بیوم - قور دادند - و خانخانان را در
 خدمت نگه داشتند . تا کار شاهی و ترمیز و تلبیس نتواند کرد - و
 چون برای سرداری کل لشکر یکی ناکو راست تا شاهی پادشاهی
 آمده نزد او فراهم آمده صبح نیز بر گزینند - و در مصالحت و افکاش
 هندستان شوند با شایع کل بظاهر بر داراب خان مقرب شد -
 و در حقیقت بر راجه بکره اجیت - چه مدار کار بود - و
 خزانه با او *

و شب یکشنبه بیست و پنجم جمادی الثانی مطابق بیست
 و نهم فروردین بعد از انقضای سه روز از روز دخول جمع امرا و اعیان
 و سایر پادها را بقدر صوبه بیضعت و خانجور مرصع و شمشیر مرصع
 و اسب و نیل بر نواخته دستوری دادند - و در جمیده ساختن
 این انواع اهتمام تمام بکار بردند - و ارشاد فرمودند که غنیمت

سیده گلیم با رجوع و وصول لوائی ظفر انثما از حوالی شهر برنخاست
و در انچه پور که پنج گروهی برهانپور است رحل اقامت انداخت
خدییو اقبال از خانخانان و عبد الله خان و داراب خان پور خانخانان
و خواجه ابو الحسن کذکش خواستند - خانخانان که از زمان حضرت
عرش آشیانی تا امروز خانخانان و سپهسالار و اتالیق حضرت
جنت مکانی بود - معروض داشت - که ازین رهگذر که مخالف
قوت و استیلا تمام دارد - و تا ایام بارش دو ماه بیدش نمانده -
و درین مدت نیز بسبب شدت حرارت تردد دشوار است - اگر
لشکر منصور افواج مقاهیر را از آب عادل آب که هفت گروهی
برهانپور است و بدریای بورنه زبان زد روزگار - گذرانیده همانجا
توقف نماید - بعد از سپری شدن برشکال بتوفیق اینک متعال
ببالاگهات برآمده بتسخیر آن ملک پرداخته خواهد شد - عبد الله
خان بهادر و داراب خان و خواجه ابو الحسن تصویب این رای
نمودند - و معروض داشتند که جانقی سپهسالار محض صوابست
و عین صلاح - بر زبان غیرت دیهیم خداوند که کمند همت بر آسمان
می اندازد رفت - که آنچه بندها را بمقتضای دولتخواهی در خور
دانش بخاطر رسید بموقف عرض رسانیدند - الحال هرچه رای
دور بین ما تقاضا کند انشاء الله بفعل خواهد آمد - و چون اقطاع
تعیناتیان صوبه دکن در تصرف غنیم بود و ازین رهگذر پریشانی
تمام بحال آنها راه یافته حکم شد که طلب آنها نقد حساب نموده
معروض دارند - و متصدیان خزانه وجه طلب بموجب سپاه در حضور
اقدس تن کنند - و بذات مقدس از مشکبوی اقبال برآمده تا ربع

آسمانی است - قلمت موافق و کثرت مخالف را دزنی نهاده پس از توقف چند روزه که بجهت قسمت اسلحه و توزک افواج در ماندن واقع شد شب دوشنبه دو ازدهم جمادی الاولی مطابق شانزدهم فروردین بصوب برهانپور نهضت فرمودند - و روز شرف بر ساحل آب نریده دایره شد - در همین روز عبد الله خان بهادر با دوهزار سوار از خون و همرهان از کالپی که در تیول او بود رسیده شرف ملازمت اندوخت - و درین منزل ترتیب افواج هنگام سواری بدین نمط مقرر گردید - فوج قول بذات اقدس زیب و آرایش پذیرد - فوج هراول بهراری عبد الله خان بهادر اعتضاد یابد - برانغار بخواجه ابوالحسن مستظهر گردد - جوانغار براجه بکرماجیت قوت گیرد - تا عبور موکب گیتی نور از آب نریده خانخانان از بیم غنیم برسم پذیره نتوانست شتافت - و چون نوزدهم جمادی الاولی مطابق بیست و سیوم فروردین حوالی برهانپور مخیم سرداق عظمت شد خانخانان باتدیشه آنکه مبادا غنیم عرصه را خالی یافته از طرفی بشهر برهانپور در آید کومکیان را در انجا گذاشته تنها آمده احراز سعادت ملازمت نمود - و در ساعت بجهت محافظت شهر رخصت انصراف یافت *

روز پنجشنبه بیست و دوم جمادی الاولی مطابق بیست و ششم فروردین شهر برهانپور بقدم میمنت لزوم آسمانی پایه گشت - و تمامی بندها دولت ملازمت دریافتند - و خانخانان و کومکیان و سکنه - شهر که دل از جان برداشته بودند و از ناموس مایوس گشته حیات تازه و نشاط بی اندازه اندوختند - و چون غنیم

از آب نریده اندامه و اطراف دامه سوزانده دست نهت و شربت اوزار
 ساخته است . بادشاه در بیان شوالیه ابوالحسن را بوسه ساخته ای
 با چهار هزار حوار از بندشاهی بادشاهی و بدم ایک صبر بخشیده
 خود را که هر او ای شوالیه بدر مشغول بود . هزار حوار از سوزان سوزان
 خود دستوری دادند . و حکم شد که سینه تکی که با هزار حوار در
 قلمه است پس از رسیدن شوالیه بداندو بار پادشاه با اتفاق غایب را
 مالش دهند . داوران رزم جویدارین اقبال عدو سال صداد را
 مکرر شکست داده از آب نریده گذرانیدند . چنانچه مغلام را سجال
 آن نمادند که مابین نریده و برها پیر توفیق تواند نمود . و فرار
 نموده بلشکر کتن خود که در نواحی برهانپور بود بدوست . و سران
 فوج منصور بر کنار آب سوزین دایره نموده حقیقت سمعروض
 داشتند . برابغ شد که تاوصول موکب جهانکشا همانجا اقامت
 گزینند . و اعلم ظفر انبیا کوچ بر کوچ بود نریدی در آمد .
 و بیست و هفتم ربیع الآخر سال هزار و حیم که روز نوروز بود
 شادی آباد ماندو بود ظفر آمود زیانت تازه یافت . با آنکه همگی
 امرای تعینات بموکب اقبال نریده بودند و در رکاب سعادت
 چندان جهیمتی نبود و عرایض خاننایان و دیگر دولتخواهان ظاهر
 بین متواتر رسید که غنیم عاقبت و خیم باستظهار کثرت باد نشوت
 در سر بی مغز جا داده جیره و خیره گشته است . اگر تا تحقق شدن
 امرا به معسکر اقبال در ماندو اقامت فرمایند بصواب اقرب است
 و اکثر دولت اندوزان حضور نیز درین رای موافقت داشتند . اما
 شهبسوار مضممار فیروزی که مطمح نظر حق بینش تائید جنود

خواهش آنست که چندانچه حضرت کاتبی مدّانی فردوس مکانی
 هنگام توجه سوار شد، راندا سانکا که با لشکر گویان با آن پادشاه دیدار
 هم کرده آزادی بیکار شده بود از شرب خمر توبه نمودند - و بدین
 نیت حق گوا امداد آسمانی رسید - و فتح و فیروزگی نصیب گردید
 این مرید نیز در اذنهایی سال حال که انجام قرن اول عمر است
 و حی سال قمری تمام میشود از ارتکاب باز آید تا ببردگت آن بر
 اعدا ظفر بابد و پیش قبله و داعی نعمت سرخ رونبی حاصل نماید
 درین باب از حضرت التماس اجازت دارد - آنحضرت تلقی
 بقبول نمود و تسبیح فرموده برگذارند که حق سبحانه و تعالی
 گواهی فرزند را درین نیت راسخ دارد - و توفیق کرامت کند -
 خدیو خدا شناس در بدست گروهی کبایه چاندا روزی که جشن وزن
 قمری انجام سال سلیم و آغاز سال سی و یکم از عمر ابد طراز بر
 کنار آب چنبل مذقه شده بود شرابها را در آب مزبور ریختند -
 و اسباب بزم باده از مائمه و صراحی و دیگر ظروف مرصع و اوانی
 طلا شکسته بفقرا و اهل استحقاق قسمت نمودند - زهی توفیق و
 خبی سعادت که با روزی اسباب عیش و کامرانی و فراوانی مواد
 تنعم و شادمانی از کمال شامانی در عین برفانی و هنگام استیلا
 شهوات و اکتیغای لذات

* مصراع *

نفس خود کام گردانند

پس سوائی اجین مضمرب خدام فیروزی شد از عرضه داشت همه
 وقتی همه سوار سوار که حراست حصار ماندند نیز بعهده از بود به سامع
 سزیه رسیدند سزیه خان فرنگی با قریب هشت هزار سوار دکنی

که بتازگی صدر فتح قلعهٔ کانگره شده بود بشلمت و اسپ و نیل
 و حسب الالتماس اعلیٰ حضرت بشطاب راجه بکرماجیت - و راجه
 بهیم و افضلخان و چندی دیگر بشلمت و اسپ - و برخی بشلمت
 تنها نوازش یافتند - و مقرر گشت که پس از انجام سهم و حصول
 فیروزی سوای چهل کرور دام سابق که سی و هشت کرور طلب
 منصب سی هزارمی ذات و بیست هزار سوار دو اسب سه اسب بود
 دو کرور انعام ده کرور دام دیگر از میال دکن بپادری فاتح تن
 گردن - که مجموع پنجاه کرور دام بوده باشد - و عبد الله خان بهادر
 و خواجه ابوالحسن و لشکر خان و سردار خان و سید نظام خان
 صدیوان جهان صدر و معتمد خان بخشی و واعه نویس لشکر منصور
 و جمعی دیگر زبندها و گروهی انبوه از برق اندازان سوار و پیاده
 ناتو پخانه در خدمت خدیو اقبال معین گشتند - و پنجاه لک روپیه
 از خزانه همراه ساختند - و چون طیبت مقدس از سعادت ابدی
 و هدایت سرمدی سرشته اند و ذات اقدس بهحسان و مکارم مخمر
 گشته خدیو نشاتین که از شرب باده که باعث آن رضا جوئی
 حضرت جنت مکانی بود متذکر و متذنی بودند هرگز بی باعثی
 و ضرورتی مرتکب نمی گشتند - و در ایام جشن بتکلیف حضرت
 جنت مکانی ارتکاب مینمودند - همواره همت آسمان پیوند برای
 ترک آن جویای سبب بود - درینوقت که متوجه تسخیر ممالک
 دکن میشدند انتهاز فرصت نموده بعرض حضرت جنت مکانی
 رسانیدند - که صعوبت مهم دکن بر حضرت واضح است این مرتبه
 معامله بسان سابق نیست بل بهراتب ازان دشوار تر است -

آن حضرت خواهیم ساخت - حضرت جنّت مکانی در اثنای تماشای نزهتگاه کشمیر عرصه داشت مطالعه نموده و بخدیو اقبال داده فرمودند که از جوهر ذاتی و دلبری جبلی و فطرت بلند و همت اسمان پیوند فرزند سعادت مند چنین متوقع است که بآئین جد امجد ذریعۀ رستگاری جهانی و وسیلۀ زندگانی عالمی گردد - و ملک از دست رفته بتصرف در آرد - و جزای کردار نکوهیده حکام دکن در کنار روزگار شان نهد - خاقان عدو بند کشور کشا به شگفته روئی و کشاده پیداشانی پذیرای حکم معلی گشته بموقف عرض رسانیدند که سعادت این فرزندان که مصدر خدمتی گردد که بکارهای حضرت عرش آشیانی مشابه باشد - و موجب خشنودی و رضامندی حضرت و مقرر شد که پس از معاودت بدار السلطنۀ لاهور عازم مطلب گردند - چه اکثر ملازمان اعلیٰ حضرت^ع با رای رایان مشغول تسخیر حصار کانگره بودند - و چون در اوایل دی ماه این سال روزی که آیات جهانکشا از کشمیر مراجعت نموده بدار السلطنۀ لاهور نزول اجلال فرموده رای رایان بعد از کشایش این حصار دولت ملازمت دریافت رخصت اعلیٰ حضرت را بصوب دکن موجب توقفی نماند - حضرت جنّت مکانی غرۀ شهر صفر سنه هزار و سی و هجری مطابق چهارم دی ماه خلعت خاصه با چار قب مرصع که در گریبان و سر آستین و دور دامان به لالی آبدار زینت یافته بود و خنجر مرصع و شمشیر مرصع و دو اسپ سر آمد اسپان خاصه یکی عربی بازین مرصع و دیگر عراقی بازین طلا و فیدل خاصه فتح جنگ نام با براق نقره و ماده فیدل عنایت نموده از دار السلطنۀ لاهور رخصت فرمودند - و رای رایان

روپیه جواهر و مرصع آلات که از انجمله لعلی بون خوش رنگ بغایت نفیس بوزن پنج و نیم تانک که قیمت آن پنجاه هزار روپیه شد بذور محل - و شصت هزار روپیه جواهر بدیگر بیدگمان بطریق ارمنی دادند - که مجموع بیست و دو لک و شصت هزار روپیه موافق هفتاد و پنج هزار تومان رایج ایران و قریب صد لک خانی رایج سواراء النهر باشد *

بیان نهضت ثانیه آنکه

چون همگی دنیا ااران دکن پیمان یکروئی و یکوائی بسته در مخالفت اولیای دولت هم داستان گشتند - و قریب پنجاه هزار سوار به هیئت اجتماعی تاشهر برهانپور رسیده آنچه مملکت دکن داخل ممالک محروسه بود چه از صوبه دکن که احمد نگر و نواحی آن باشد و چه از بالاگهات و پایان گهات برار و ولایت خاندیس بتصرف در آورده برهانپور را محاصره نمودند - و جمعی از آب نریده گذشته به نهب و غارت ولایت ماندو که از مضامفات صوبه مالوه اهدت پردهاخذند - و بمجد الرحیم خانخان صاحب صوبه آنجا که با کومکدان آنصوبه حصار نشین و قلعه گزین بود عرضه داشت نمود که اگر بسان حضرت عرش آشیانی که از فتح پور یلغار فرموده در نه روز بگجرات رسیده خان اعظم و دیگر بندها را از تنگنای محاصره میرزایان و گجراتیان رهائی بخشیدند - بفریاد رسند - و تدارک فرمایند جان بخشی بندها میشود - والا از ناموس پرستی و هدیت درستی بآئین راحدوتیه اعلی و عبال خود را جوهر که عبارت است از کشتن ایقان از راه اضطرار نموده این فدوی و دیگر بندها جان خویشان را فدای کار

مکانی والده ماجده حضرت عرش آشدانی هنگام ولادت حضرت جنت مکانی رو نما آورده بودند با دو سروراید کلان عنایت نمودند و بجهت اعلاي مرتبت و اسدای منزلت آن عالی گهر از جهروکه فروه آمده از خوانهای نثار یک خوان جواهر بدست جوید پیوست بر تارک مبارک افشاندند - و بزونی عمر و درلت و جاه وحشمت این شایسته دیهیم و تخت از حضرت احدیت مسالت نمودند -

انگاه بر فیل سرناک که بهس قوی هیکل و تنومند و خوش ترکیب و سر بلند بود و از افراد نوع خود کمال امتیاز داشت سوار شده بدررر عساخانه رفتند - و بغشاندن نثار از یمین و یسار جیب و دامان خلقی بر آوردند - و آنرا بنور بخت موسوم ساخته سرآمد جمیع افیال خاصه گردانیدند - و قیمت یک لک روپیه قرار یافت - و از آن روز باز مقرر شد که اورنگ نشین فرمان دهی همواره در محفل مقدس متصل سریر والا بر ساندلی جلوس میزوده باشند - و اعلی حضرت بهس از روزی چند پیشکش راکه هوده خوان جواهر و مرصع آلات بود و در صد فیل سه بایراق طلا یکی نور بخت که سابقا مذکور شده در یمین هنونت سید یمین بخت بلند و قیمت هر کدام یک اک روپیه شد - و اگرچه هنونت و بخت بلند از نور بخت بلند و عظیم جده بودند اما نور بخت بحسن صورت و تناسب اعضا امتیاز داشت - و نه فیل بایراق نقره و صد اسپ غریبی و عراقی سه بازین مرصع در حسن دولتخانه خاص و عام ماند و بترتیب و آئینی که سیده روزگار نویسه از نظر اقدس حضرت جنت مکانی گذرانیدند - و قیمت هر مرصع بیست لک روپیه شد - و سواي پیشکش دو لک

مهر بطریق نذر و هزار دیگر بر سبیل تصدق گذرانیدند - و درین
 روز فیل سرناک را که بهترین انیال عادل خان بود و مشار الیه
 انرا بعنوان پیشکش باعلیحضرت فرستاده بود بایراق طلا و ماسه ذیل
 و در فیل بچه و بلورین صند و قچه پر از جواهر و مرصع آلات نفیسه که
 از انجمله لعلی بود قریب به هزده تانگ وزن که باین کلانی لعالی
 در سرکار پادشاهی نبود چنانچه حضرت جنت مکانی فرمودند که
 تا امروز لعلی زیاده از دوازده تانگ بنظر در نیامده و رای رایان
 دو لک روپیه نقد که عادلخان بار داده بود از بیجاپور بکوده فرستان
 آنرا بمبلغ سزور خریدده در وقت ملازمت اعلیحضرت پیشکش نمود -
 و نیلم نادر تمام عیاری بوزن هفت تانگ و قیمت پنجاه هزار روپیه
 که بآن وزن و قیمت نیلمی در سرکار پادشاهی نبود - و یک قطعه
 الماس نفیص و یک دانه سروراید سلطان نفیس و یک زمره نو
 نادر بنظر انور در آوردند - حضرت جنت مکانی خدیو نشاتین را
 بخطاب والای شاه جهان نوازش نموده بر منصب این جهان اقبال
 که بیست هزار ری ذات و ده هزار سوار دو اسبه سه اسبه بود ده هزار ری
 ذات و ده هزار سوار دو اسبه سه اسبه افزودند - که مجموع منصب
 می هزار ری ذات و بیست هزار سوار دو اسبه سه اسبه باشد - و خلعت
 خاصه با چار قب که دور گریبان و سر آستین و دور دامان آن سروراید
 قیمتی داشت و خانجر مرصع با پهلوانه و شمشیر مرصع با مرصع
 پرده که در فتح احمد نگر بدست افتاده بود و حضرت عرش آشیانی
 بحضرت جنت مکانی مرخصت فرموده بودند و یک لک روپیه
 قیمت داشت و لعلی که عالیجناب خالد ایاب حضرت مریم

اورا با دوازده هزار سوار لشکر داری بحال مفتوحه تعیین نمودند -
 و نگهبانی هر یکی از پرگانه بیکر که ده کردار دام جمع داشت و چندین
 پرگانه کان در ولایت دکن نیست با قلعه آن و قلعه احمد نگر
 و دیگر قلاع و تپانجات بمهدد یکی از امرای جمعیت دار مقرر
 ساختند - و سوائی دوازده هزار سوار که با شاد نواز خان تعیین
 فرمودند هفت هزار سوار دیگر که مجموع سی هزار سوار باشد
 و هفت هزار پیاده تفنگچی بکومک خانخانان معین گردانیدند -
 و چون خاطر نظام ناظر از نظم و نسق آن دیار فراغ یافت ریاست
 اقبال بصوب ماند و نهضت نمود - و راجه بیوم که باجوئی بتادیب
 سرزبانان گوندوانه از برهانپور مرخص گشته بود مراجعت نموده
 در اناء راه بموکب اقبال پیوست - و او اکا روپیه نقد و شصت
 فیل از زمیندار چاندا و یک اک روپیه و سی فیل از زمیندار
 چاینا آورد - و بیوم بیک میر بخششی که با فرجی به تنبیه بهرجی
 زمیندار بکنده دستوری یافته بود درین وقت اورا با انیالی که داشت
 به پیشگاه حضور رسانید - و چون پس از طی مراحل حوالی ماند
 سه روز سادات اقبال گشت - سهین پور عظمت بادشاهزاده محمد
 دارا شکوه که دولت پذیر خدمت جدا مسجد بودند احکم آنحضرت
 با جمیع امرای ذی شان باستقبال شتافته احراز سعادت ملازمت
 نمودند - و بعد از یازده روز و یازده روز بازمشوال این سال موافق
 هشتم شهر سنه بساعت مستنار اعلی حضرت ملازمت والد ماجد
 نمودند - حضرت چنانچه بی اختیار از جا برخاسته و قدمی
 نهاد پیش گذاشت در تموش عطف کشیدند - اعلی حضرت هزار

عادلخان که تا حال نشان هیچ شاهزاده را استقبال نه نموده بود - چون بختش رو به بیداری داشت پس از آگهی بر وصول علامی و رای رایان بحوالی بلجپور مقدم اینان گرامی داشته تا ار کهنه که پنج گروهی بلجپور است با استقبال نشان عاطفت که سبیل امان و حرز جان او بود شتافت - و مقرر ساخت که آنچه از ملک پادشاهی بتصرف در آورده با اتاید احمد نگر و مقالید سایر قلاع تسلیم نماید - و پیشکشی شایسته از خود و دیگر دنیا داران دکن سرانجام داده بدایه سربر سلطنت فرستد - و شاه راه مطابعت مسلوک داشته دقیقه از دقائق بندگی و خدمتگذاری فرو نگذارد - و همواره مراتب اخلاص دولتخواهی را پاس دارد - و بر طبق تعهد پانزده لک روپیه شش لک روپیه نقد و نه لک روپیه جواهر نمیده و مرصع آلات زرینه و پنجاه اسپ عربی و عراقی نژاد و پنجاه فیل کوه نهان برسم پیشکش مصحوب ایشان ارسالداشت - و کلید احمد نگر و غیره حواله نمود - و قطب الملک نیز رسم پذیره و دیگر اداب بتقدیم رسانید - و پیشکشی از نواذر جواهر و مرصع آلات گران ارز و فیلان نامی و اسپان عربی و عراقی که قیمت مجموع آن هم پانزده لک روپیه بود سامان نموده با فرستادهای آستان والا روانه ساخت - و مهمی چنان دشوار بطرزی چنین آسان در عرض هفت ماه از روز رسیدن به برهانپور انجام پذیرفت - خاقان کشورستان پس از معاودت دولتخواهان از نزد عادل خان و قطب الملک خاندیم و برار احمد نگر را بخانخان صاحب صوبه حواله فرموده شاه نواز خان خلف

نقره و ماده فیل سرفرازی ساخته رخصت انصراف دادند - و جگت سنگه پسر کلان نخستین پسرش را با هزار سوار در رکاب نصرت نصاب گرفتند - و از همین نواحی علامی افضلخان و رای رایان را با وکلای عادل خان نزد او و میدرنکی مخاطب بمعتقد خان و رای جادونداس را پیش قطب الملک برسم سفارت فرستادند - و نشان های والا مشتمل بر ترغیب و ترهیب نگارش یافت - که اگر ولایتی که در زمان حضرت عرش آشیانی و نخستین سال جلوس حضرت جنت مکانی با ولایتی دولت متعلق بود باز گذارند - و سر بر خط فرمان پذیری نهند و من بعد از جاده اطاعت و انقیاد انحراف نوزند - و پیشکشی از جواهر و مرصع آلات و فیلان بگذرانند - از مناصات افواج قاهره آمن خواهند بود - والا آماده هلاک باشند - و بذفس مقدس شکار کزان قطع مسافت مینمودند - چون از آب نریده عبور واقع شد خانخانان و خانجهان و مهابت خان و شاه نواز خان و عبد الله خان بهادر و راجه سورج سنگ و راجه بهار سنگه خلف راجه مانسنگه و داراب خان و راجه نرسنگه دیو بندیل و دیگر امرا و مناصبانان کومکین آن صوبه برسم پذیره شتافته سعادت ملازمت اندوختند *

روز دو شنبه پنجم شهر ربیع الثانی سال هزار و بیست و ششم هجری مطابق بیست و سیوم اسفندار شهر برهانپور بقدم ظفر لزوم رونق خلد برین یافت - در همین تاریخ حضرت جنت مکانی بشادی آباد ماند و نزول اجلال فرمودند - از آنجا که باس این شایسته اورنگ ظل الهی آرام از دلهای کجگرایان برگرفته بود و هراس این قهرمان الهی خاطرهای نخوت مندان در گرفته -

بسته بودند و جز تبرک باعث گرفتن آن نبود بر گزیدند - حضرت
 جنت مکانی آنرا با یک تسبیح دیگر که در گردن مبارک خود می
 انداختند و یک لک روپیه قیمت داشت مرحمت نمودند - و
 روز جمعه سلخ شوال سال هزار و نیدست و پنجم هجری مطابق
 بیستم آبان ماه از اجمیر بدانصوب مرخص ساختند - و بمهابت
 خان یرلیغ رفت که سزالی شاهزاده پرویز نموده بجانب الهاباد که
 در تیول او بود روانه سازد - و مقرر گشت که حضرت جنت مکانی
 بماند و که مکان دلکشی است و هوای خوشی دارد خاصه در ایام
 برسات تشریف فرمایند - و اعلی حضرت بنحجستگی و مبارکی با
 قلیلی از امرا که از رکاب ظفر انتساب حضرت جنت مکانی بهمراهی
 موکب اقبال نامزد گشته بودند از راه چیتور و مندسور عازم مقصد
 گشتند - چون این سرزمین بسرحد رانا امرسنگه متصل بود و
 از خلوص عبودیت و رسوخ عقیدت و حق گذاری عنایات و سپاس
 داری نوازشات اراده استلام عتبه فلك مرتبه نمود - از مهربانی و
 قدردانی بجهت مزید عزت و اعتبار او که دستگرفته اعلی حضرت
 بود رای رایان را دستوری دادند - که بخدمت سراسر سعادت بیارند
 رانا برفانت رای رایان در مقام انتواه که بیرون کوهستان است
 بموکب منصور بیوست - و دولت کورنش یادت - و پس از تقدیم
 مراسم بندگی لختی جواهر و مرصع آلات و اسبپان و فیلان بطریق
 پیشکش گذرانیده - از پایه شناسی او را بعنایت خلعت فاخر و خنجر
 مرصع با پهلکتاره و شمشیر مرصع و دو اسب از طریقه خاصه یکی
 عراقی دیگری راهوار با زمین طلا و مطلا و فیل از حلقه خاصه بایراق

شورش آئین را از غنودگی غفلت بر آورده رهگرایی اطاعت و
انقیاد گردانیده بودند - و فتنه پژوهان و نساك پيشنما را مالش
بسزا داده بر بقعه تباعت در آورده پيشكشي شايسته گرفت - شرح
نهيضت اولی آنكه چون از بی رشدي و كزنشناسی شاهزاده پرويز
كه با عبد الرحيم خانخانان و خان عالم و خانجهان و مهلبتخان و
شاه نواز خان و عبد الله خان بهادر بل تمسعی امرایهم دكن معين گشته
بود - ومدتی دراز در اینجا اقامت داشت كار ابترا شد - و دنيا داران دكن
باهم متفق گشته بپيروي ولايت بالاكهايت راحتی قلعه احمد نگر
متصرف گشتند - و چاره كار منحصر در تعيين اين بزرگ کرده
پرويزگار شد - لاجرم حضرت جنت مكاني اطلی حضرت را كه فتح رانا
نموده آمده بودند بعنايت خاتمت خاصه و چارقب مرصع كه دورگريبان
و سراسين و دامانش بلالی آبدار مطرز بود و خنجر مرصع باهولكناره
و شمشير مرصع و دواسپ خاصه یکی عراقی با زين مرصع و دیگری با
زين طلا و فيل خاصه بايراق نقره و ماده فيل بر نواخته و بخطاب
شاهي كه درين دو دمان عرش مكن تا امروز بشاهزاده ها مرحمت
نشده اختصاص بخشیده بر منصب آنحضرت كه پانزده هزاری ذات و
هشت هزار سوار دواسپه سه اسپه بود پنج هزاری ذات و دو هزار سوار دو
اسپه سه اسپه افزودند كه مجموع منصب بيست هزاری ذات و ده
هزار سوار دواسپه سه اسپه باسد و خوانی چند مشحون بلالی و ديگر
سواران منبوس خاصه نزد آنحضرت آورده فرمودند - كه آنچه خوش
آيد بديرت - پادشاه والا گهر تسبیح مرواریدی كه لعل و زمرد نيز
در آن منبوس بود - حضرت عرش آشياني مكرر بر سر تاجور خویش

گشت - و مبالغ گرامند از پیدشکیش دولتمندان دکن و مرزبانان
 گوندوانه با آنچه از دفاین و اموال چهار نکره هیده کردار که درین یورش
 غزاة نصرت شعار گرفته بودند - همگی نزدیک دو کروڑ روپیه بود که
 قریب ششصد و هفتاد هزار تومان عراق و هشت کروڑ خانی رایج
 ماوراءالنهر است - بخزانة عاصره رسید - و برای ثاقبه و تدبیرات
 صایبه خدیو آگاه دل و توندات شیران آهن گسل مملکتی که در ایام
 آبادانی قریب یک کروڑ روپیه حاصل داشت با معاقل منیعه و
 مواثیل رفیعه که تفصیل انفتاح آن وجد و جهدی که در آن بکاررفته
 گذارده آمد علاوه ممالک محروسه گشت - طالب کلیم اینمعنی را
 چه نیکو سرائیده *
 * نظم *

شاهها بختت کشور اقبال گرفت * تیغت زعدو ملک و سرو مال گرفت
 چل قلعه بیکسال گرفتی که یکیش * شاهان نتوانند بچل سال گرفت
 لله الحمد که ولایت دکن که از زمان حضرت عرش آشیانی انارالله
 برهانه تا این عهد میمنت مهد که قریب پنجاه سال سپری گشته
 همواره مورد عساکر گیتی پیمان بود - و مهمش انجام نه یافته - بیمن
 نیت عالم آرا و همت کشور کشای شاهنشاهی کشایش یافت -
 و بفرخی و خجستگی مطابق خواهش اولیای دولت قاهره تیسر
 پذیرفت *
 * نظم *

همیشه تا که ز تائیر مهر و بارش ابر * دهان غنچه گل را صبا بخنداند
 لب مرادش از خنده هیچ بسته مباد * که خصم را بسزا خنده اش بگریازد
 پوشیده نمازد که اورنگ آرای اقبال پیش از جلوس مقدس دوبار
 بدین مملکت تشریف فرموده بغلبه و استیلا دنیا داران این سر زمین

تطاول بملک این نیازمند دراز کنند ایشان در دفع شر آنها از من و ملک من ممد و معاون باشند - و اگر باوجود آنکه این نیازمند طلب امداد و اعانت نماید و صوبه دار دکن بتغافل بگذرانند و عادلخانیه بعنف و تعدی ازین نیازمند مبلغی بگیرند آن مبلغ درین هشت لک روپیۀ پیشکش هر ساله مجری باشد - این چند کلمه بر سبیل حجت نوشته شد - تحریر فی التاریخ شهر ذی الحجۃ الحرام سنه هزار و چهل و پنج *

لله الحمد که مهم مملکت کثیر الفسحت دکن انجام پذیرفت - و بسیاری از فتنه پژوهان پذیرای اطاعت گشتند - و لختی که از صوب صواب و سدان منحرف گشته طریق خطا و فساد می پیموندند بظلمت آباد نیستی شتافتند - نخست قطب الملک حاکم گلکنده به نیروی طالع دولت متابعت و انقیاد دریافته مشمول عواطف بی کران شهنشاه ممالک ستان گردید - بعد ازان عادل خان حاکم بیجاپور که در آغاز کار باغوا می دیو پندار - و اضلال شقاوت اندوزان تیره روزگار - عواقب امور بنظر در نیارده باندیشهای فاسد و ارادهای کاسد از سعادت فرمان پذیری باز مانده مواند استیصال و اسباب زوال خود سرانجام میداد - تاب مقاومت دلاوران نبرد آئین نیارده بمساک مطاوعت در آمد - و مناشیر قضا تاثیر خاقان اقلیم کشا را پذیرفته مبلغ بیست لک روپیۀ از نقود و اجناس نفیسه که گزارش خواهد یافت بعنوان پیشکش روانۀ درگاه عرش اشتباه گردانید - از شگرفی اقبال خاقانی در اندک وقتی چنین فتوحات مشکله باولیای دولت قاهره روزی

بلند اختر نظام بخشش صوبه دکن باشند بخدومت ایشان بفرستم
و الا بهر یک از عمده های آن دولت ابد اتصال که پرداخت صوبه
مذکور برای رزین او مفوض باشد برسانم - و هشت لک روپیه از
جمله سی و دو لک روپیه پیشکش که تا آخر سده هشت بالمقطع
برین نیازمند درگاه مقرر شده بود باقی مانده نیز با دو لک هون
سال متصل که سده نه جلوس مبارک باشد بدرگاه معلی بفرستم -
و آنچه تغذات قیمت جواهر و فیلان و اسپان و غیره موافق قیمت
حضور اشرف نسبت بقیمت گلکنده از پیشکش حال مشخص شود
این مرید موروثی تعهد مینماید که بلا عذر واصل خزانة عامرة
سازد - و در سنوات آینده هم اگر جنسی در جمله زر پیشکش فرستاده
شود همین طریق مسلوک باشد - و بعد ازین همیشه با اولیای
دولت عظمی از صمیم قلب یکرنگ و موالف و با مخالفان که اسم
بی مسمائی بیش نیستند از ته دل دشمن و مخالف باشم تاراستی
و رسوخ این نیازمند در تعهدات مذکوره ظاهر و باهر گردد و در حضور
رفعت پناه فضایل و کمالات دستگاه مولانا عبد اللطیف بر قرآن
مجید دست گذاشته قسم یاد کردم که خلاف آنچه تعهد کرده ام
از من هر نژد - و اگر خدا نخواستہ باشد مصدر خلاف آن کردم
اولیای دولت قاهره در انتزاع ملک من محقق خواهند بود - طریقه
عمده های دولت که صوبه دار دکن باشند آنکه چون همچو شما بسبب
پیش قدمی این نیازمند در قبول اطاعت و بندگی درگاه جهان
پناه کمر بعداوت من چست بسته اند اگر احیانا عادلخانیه بعد از
معاودت رایات عالیات از کوه اندیشی و نا عاقبت بدینی دست

قطب الملک در مدت اقامت از در آنجا بار داده بود ؛ توان
پیشکش گذرآید .

نقل انقیاد نامه قطب الملک

تمتدنامه، سرید سروروشی نیک خواه - سخلص و فدوسی بلا اشتباه -
عبد الله قطب الملک آریکه - چون بندگان اعلیٰ حضرت خاندانی ظل
سیدشاهی خلیفه الرحمانی سلیمان مکانی صاحب قرآن ثانی خاد
الله سکه و اطباء - و افاض علمی العالمین پوره و احسانه - که هزارجان
گوراهی فدای نام نامی و لقب ساسی آن حضرت باد - از روی کرم
فتاوی و روایت جهانی این باد؛ مقرر را بشواید ذیل نسبت بعد نعل
و بطحا بمدریطن باین ببار مذکور کاجهان پناه مرحمت فرمودند - این
سرید سروروشی از صدق اعتقاد و وفور اخلاص تعهد مایند - که همواره
درین ملک خطبه، چار بار با صفا را چنانچه اسم ساسی هر یک ازان
اکبر دین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین صریحا در آن مذکور شود
مزمین بنام نامی و لقب گوراهی بندگان اعلیٰ حضرت خاندانی ظل
سیدشاهی در جمع و اعیان لا ینقطع می خوانده باشند - و هرگز
پیدا موم روشی که سابقا خوانده اند نگردند - و پیوسته بر زر
سرخ و سفید سکه مبارک که از درگاه عالم پناه کنده فرستاده اند
می زده باشند - و نیز قبول نمودم که از ابتدای سده نه جلوس
مقدس مبلغ دو اک هون را که هشت لک روپیه می شود از جمله
چهار لک هون بابت نظام الملک سال بسال بی عذر و اهمال بسرکار
خاص، شریفه واصل سازم - بدین گونه که اگر پادشاهان و والا گوهر

سید واد خان دوران بهادر به منصب پانصدی پانصد سوار
نوازش یافت - در شرف اولای ابن شاه سابع ستور بدست آید
عطا شد *

بیدست و بنایم خاندان که به امر خاندانی باه و بازر را با کوسکیان
خود در احد نگر گذاشته روانه حضور شده بود بدلائیم عاقبت چهل
چهارم طالع برافروخت - و از پیشگاه عزیمت بشاهت خامه و
جدهر مرصع با پهلوانخانه و شاه شیر مرصع و اسپ از طوبله خاصه
بایراق طلا و خطاب بهادری به سیداب گردید - و در همان نزدیکی
یکشودن حصن جنیر و جزآن و مالش ساموی سفید و تورنی
یافت - حکیم خوشحال بخدست بخشیدگرمی این فوج سهین گردید *

بیدست ونهم راو ستر سال باضافه هزار سوار به منصب سه هزاری
سه هزار سوار و شیخ الیه و ولد کشورخان باضافه پانصدی پانصد سوار
به منصب هزاری هشتصد سوار سرفراز گشتند *

غره صفر شیخ عبد اللطیف سفید از گنکده مراجعت نموده
بادراک سعادت ملازمت فایز گشت - و مبلغ نچهل لک روپیه نقد
و جنس از جواهر گران بها و مرصع آلات و صد فیل نرو ماده ازان
میان دز فیل بایراق طلا و دو بایراق نقره و پنجاه اسپ عربی
و عراقی با زینهای مرصع زرین و سیمین و دیگر اشیای نفیسه که
قطب الملک مصحوب شیخ مشار الیه و شیخ محمد طاهر نوکر
معتمد خود بطریق پیشکش ارسال داشته بود با سچلی ناطق
بدنیرائی اوامر و نواهی پادشاهی بسط و مهر قطب الملک
بنظر اکسیر اثر در آورد - و قریب دو لک روپیه از نقد و جنسی که

من چو عدویش بنم تو بودم هزاره ال • کسی تو را آینه بود کفایت طبع
 شاهان از روش به نام سریر خصل • همه اوک این چنانم و مسکن این
 کرد و درت نه بشود از یاد این حدیث • از گفتند که ال کایلی
 گویم که نام دل از تو درین روز از تو سهر • آن سهر بود که از نام آن دل کج
 بر من فکانه ساری خورشید سلطنت • از آن تراشت است ز خورشید
 نام ز نارخانه عشاق سیو پاک • اگر چه سبب تو بود شغل
 ای شاه شیر گدو چه کم گردن او شود • در سیه تو منک فداست
 عهد الهت من بهر با هر توبه • در شاه راه عمر ازین عهد
 و خاتم کتم بدین مصراع می نماید

• ج • پاک شاهها جهان بکام تو پاک •

دوازدهم نورانیه بانگه پانصد سوار بمصعب در هزار دویست
 سوار سردان گردید

بانزدهم به میرزا ابو العیون واک میرزا رستم صفوی ده هزار روپ
 و به میرزا نواز واک میرزا حیدر بن میرزا مظفر صفوی پانچ هزار روپ
 فدایت شد •

دهم مسوم شایسته خان که بفرمان والا از تنظیم و تنسیق سر
 سنگه میر و چند را پرند اخده روانه درگاه عرض استدعا گشته بود باسبب
 سده سینه سر برافراخت •

پنجم سید خانجهان که بود از افتیاد عادل خان فرمان طلب
 او صادر شده بود شرف سائزست اندوخته هزار اشرافی بصیغه نذر
 گذرانید - رستم خان و سپهدار خان و شاه نواز خان و خلیل الله خان
 و دیگر بندگان نیز همراه او سعادت آستان بوس دریافتند - سید

عزت رسانید - مراسم استقبال و تعظیم و تسلیم بجا آورد - بچه
 زبان شکر این عطیۀ عظمی نماید و بکدام ادا از عهدۀ این
 موهبت کبری بر آید - دعای آن حضرت ورد شبا روزی و ذکر
 محامد و وظیفۀ اوقات خود ساخته لمحۀ بنگفت نمیکند رازد - روز
 دوم وصول فرمان عالیشان که دروشنبه و بیست و پنجم شهر
 ذی الحجه الحرام باشد خان معزالیه رخصت ملازمت سرابسر
 سعادت یابند - و این مرید از منتخب جواهر و مروض آنت و فیلانی
 که داشت پیشکمی بقدر وسع و امکان خود ترتیب داده همراه ایشان
 روانۀ درگاه والا ساخت - بعد از دریافت سعادت استلام عتبه والا
 شرح حال و ارادت و اعتقاد درستی که در خدمت اقدس دارد و
 خان مذکور برای العین مشاهده نموده اند بعرض مقدس خواهند
 رسانید - محمد حسین سالدوز که در همین شب متوجه درگاه فلک
 بارگاه شد آنچه درین مجلس از صدق ارادت و صفای عقیدت مشاهده
 مومنی الیه شده باشد یقین که در عرض آن متعصر نخواهد گردید -
 سایۀ چتر معلی بر مفارق عالم و عالمیان پاینده باد - عاد الخان
 عراقی که پایه سریر خلافت میفرستد این ابیات غواص بحر
 معرفت خواجه حافظ شیرازی بر دور آن باب زر بر می نگارد

* بیت *

و عریب
 قطب الملک حمائل برابریم * یعنی غلام شاهم و سوگند میخورم
 معتمد خود بطریق حرز جان من * وز این خجسته نام براءدا مظفرم
 پذیرائی اوامر و نواها کار ساز * کلمی که خواستم ز خدا شد میسر م
 بنظر اکسیر اثر دز آورد - و که من از جام شاه بجرعه کش حوض کوثر م

و با عنایت تمام و الطیفان تمام که باز تو را نعمتهاست و از در
 ما آیه عدالت بذا را حاصل شده در ملک خود بفراغت و عیش
 مشغول باشد - و شکر این نعمت را بجا آورد تا عاقبت ما نسبت
 عدالت سرایت باوسته در تو را بد و تضاعف باشد - که الله تعالی
 در قرآن میفرماید: **إِنَّ شُكْرَكُمْ لِرِزْقِنَا وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ**
تَذَابِقْنَاهُ أَشَدَّ - و ما که هدایت خود را تقدیم نسبت الهی نمود
 چنان می فرمائیم و به تقاضای آن عمل میکنیم *

نقل عرصه داشت عادل حان که پس از افتخار

بعنایت شبیه و وصول عهد نامه بدرگاه وال

ارصال داشته بود *

عرصه داشت بنام و در پی بر شاه راه عقیدت مستقیم - محمد
 بن ابراهیم - دراز و از بهر وفق عرض ابراهیم های پایه سر بر خفت
 صاحبزادگی حضرت خاندانی سلیمان مکانی حضرت صاحبقران ثانی
 می رسید - که فرمان عالی شان قضا توان - و شبیه بی مدخل و نظایر
 پادشاه پادشاهان - و شهید بقبضه مرصع مرحمت حضرت صاحبقران
 که «صحبوب شجاعت سائب» محمد حسین سلک روز مرسل گشته بود
 با عهد نامه پادشاه استوار بوحاطت و وسیله معتبر درگاه حضرت
 صاحبقرانی - محمد بازرگان خاندانی خدیوات و حکمران استگاه مکه

(مرسوم) به ساعتی که تولا بدر کف تقویم

فرض و روز و شرف نزول بخشید - و سر این صریح حا
 و سمدقد غاشیه ارادت بر دوش - را باوج ز
 و ...

و چون در باب دیگر مردم آن عدالت پناه چندی مقرر فرموده ایم که بهیچ یکی از آنها نه قول بدهیم و نه آنها را بطلبیم - همچنین شاهزاده‌های والا گهر کامگار نامدار عالی‌مقدار و امرای فیروزی شعار ما نه بآنها قول بدهند و نه آنها را بطلبند - می باید که آن عدالت پناه نیز اگر بنده ازین درگاه معلی از بی سعادتت خود خواهد که ازین درگاه والا محروم گردد و فرار نموده پیش آن عدالت پناه برود - آن شوکت دستگاه ازرا نگاه ندارد - و این مقدمه را نیز از جمله شرائط این قرار داد و عهد این مرتبه داد - و چون ساهوی مقهور جای دیگر ندارد ظن غالب آن امت که نوکر آن عدالت پناه خواهد شد - و منقاد آن عدالت پناه خواهد بود - درین صورت بساهوی مذکور بگوید که قلعه جنیر و قلعه تربنگ و قلعه راج دیوهیر و قلعه ترنکلواری و قلعه بیم گور را که بتصرف اوست بزودی خالی نموده حواله بندهای درگاه والا نماید - که مابدولت حکم فرموده ایم که هیچکس متعرض مردم ساهو و اهل و عیال آنها که در قلاع اویند نشود - و سوای توب و غیره که از لوازم آنقلاع باشد بگذارند که آنها بهر جا که می خواهند ببرند - و اگر بالفرض و التقدير ساهوی مقهور نوکر آن عدالت دستگاه نشود آن شوکت پناه او را در ملک خود راه ندهد - و اگر بملک آن عدالت پناه در آید او را دستگیر نماید یا زده از ملک خود بر آورد - و به بندهای پادشاهی تنبیه آن مقهور باز گذارد - تا بندهای درگاه خلایق پناه آن مردود را مستاصل سازند - و خاطر ازان مفسد بالکل جمع نمایند - مانند معامله قلعه اوسه و او دیگر که قلعه داران آنها نظام الملکی اند اگر

عنایت و مرحمت نسبت بآن عدالت مرتب در آمدیم اگرچه
 پیش ازین هم ما به دولت و اقبال چه بواسطه اخلاص خدمات عادل
 خان مرحوم و سفار شهای آن مغفور و چه بجهت اخلاص و ارادتی
 که آن عدالت مآب از صمیم قلب خود بخدمت ما دارد نمیخواستیم
 که از ما نسبت بآن امارت و ایالت دستگاه اصلا بیعنایتی بظهور رسد
 و خرابی بملک آن حشمت آیاب راه یابد - اما چون مردم کوتاه
 اندیش آن نصفت دثار لازم گردانیدند - ضرور شد که باین مقدار
 خرابی که بملک آن عدالت پناه دارین وقت راه یافت راضی
 نشویم - بهر حال چون زود ازان واهی که مردم کوتاه اندیش آن شوکت
 انتباه را بآن راه برده بودند برگشت - و بهبود خود را فهمید و سلوک
 طریق مستقیم بندگی و اطاعت این درگاه آسمان جاه اختیار نمود -
 و در هر باب آنچه حکم فرموده بودیم قبول کرد - ما نیز بدولت تمام
 ملکی که از عادلخان مرحوم بآن عدالت مرتبت رسیده بآن زبده
 مخلصان مرحمت فرمودیم - و از ملک نظام الملک هم محال
 ونکو و قلعهائی که در آن محال واقع است و قلعه سولاپور و محال
 متعلقه آن که ما آنرا بدولت سابقا از عادلخان مرحوم گرفته بنظام
 الملک و ملک عنبر داده بودیم و قلعه پریزده و پرگنات متعلقه آن
 و پرگنه بهالکی و پرگنه جیت کوبا و از ولایت کون آنچه به نظام
 الملک متعلق بود و قلاعی که در ولایت مذکور واقع است و پرگنه
 چاکنه را که مجموعه پنجاه پرگنه میشود و قریب بیست لک هون
 حاصل دارد بموجب تفصیل ضمن بآن شوکت انتباه مرحمت
 فرمودیم - و مقرر نمودیم که سایر ملک نظام الملک بممالک

وفور توجهات و تملطفات نمایان - المختص بمواهب الملك المنان -
 المخصوص بمزید الافعال و الاحسان - عادل خان بجلیل الطاف
 پادشاهانه و شریف اعطاف شاهنشاهانه مفتخر و مستظهر گشته
 بدانند - عرضه داشتی که درین ایام بدرگاه خلایق پناه ارسال داشته
 بود رسید - و از نظر اشرف اقدس ارفع اعلی گذشت - چون از
 فحوائی آن عرضه داشت و فور اخلاص و اختیار اطاعت و صدق ارادت
 آن عدالت و شوکت پناه مفهوم میشد - و از خطی که درینولا
 بوکلای خود نوشته بود و آنها باعتضاد سلطنت و فرمان روائی -
 اعتماد خلافت و کشور کشائی - فص خاتم شجاعت و بختیاری -
 آب گره جلاوت و کامکاری - عقده کشای معاهد ملک و دولت -
 سپه آرای مواکب فتح و نصرت - صاحب الشوکه و الاحشام -
 واجب العز و الاحترام - منتخب نسخه دانش دری و دانائی -
 فهرست مجموعه بیدش و بیدنائی - شناسای رموز ابهت - نگاهبان
 قوانین معدلت - قدره خواقین سمو امکان - عمده امرای رفیع
 الشان - مبارز الملة یمین الدوله فیروزی دثار - خانخانان سپهسالار -
 متوسل شده آنرا بسپهسالار عالیقدر دانه بودند - و عضد الخلفه
 سپهسالار مضمونش بعرض اشرف اقدس اعلی رسانید - و از عرصه
 داشت دولتخواه بلا اشتباه معتمد درگاه آسمان جاه مرید فدوی
 مکرمت خان نیز که مقارن این حال رسید چنین ظاهر شد که درهرباب
 هرچه بآن مورد الطاف بیکران حکم فرموده ایم قبول نموده و طریق
 اطاعت و انقیاد را اختیار کرده بنابراین تقصیرات گذشته آن مهبط
 اعطاف نمایان را بعفو و انماض مقرون ساختیم - و مجددا در مقام

نصب هزار و پانصدی هزار و نویست سوار - و عبد الرحمن را
بر خان رو هدیه به منصب هنزری ششصد سوار سر افراز گشتند -
بنون عادل خان پس از فرمان پذیري و اطاعت اولیای دولت

التماس شبیه مقدس و عهد نامه نموده بود - قاسم تارک اعتبارش
زیادت گیرد - و هم ملک و مال او از نهب و غارت عساکر گردون
مأثر امن پذیرد - درین تاریخ خدیو کرم پرور مهر گستر از وفور رامت
شبیه اقدس را که بندش محلی بدر و زمره بود با آویزه مرورید
گرانبها و یک قبضه دھوپ مرصع و عهد نامه مطرز بدقتش پنجه
مبارک مصحوب محمد حسین سلدوز که با میر ابوالحسن و قاضی
ابوسعید و شیخ دبیر که بعنوان رسالت از بیجاپور آمده بود
دستوری یافت - بعد از آن عنایت نموده فرستادند - و میر ابوالحسن
بمرحمت خلعت و اسپ و فیل و پانزده هزار روپیه - و قاضی ابوبه
بخلعت و اسپ و نه هزار روپیه و شیخ دبیر بخلعت و اسپ
پنجه هزار روپیه نوازش یافتند *

نقل فرمان عالیشان مشتمل بر عهد که چوا کاخ فلک پایدار است و مانند سد سگندر است

امارت و ایالت پناه - نصفت و شوکت دستگاه - نقا
عز و علا - عضاده خاندان مسجد و اعتلا - مصدر آداب خدی
مظہر اسباب هوا جوئی - قدوه متخصسان سعادت کی
مخلصان صلاح اندیش - جوهر مرآة صفا و صفوت
ذات و رفعت - سزاوار صنوف عنایات و مراحم بیک

والکه و پالکه که هژده گروهی دولتبان واقع شده فرستاده بود قلاع مذکوره را مستخر گردانیدند - بنام اقبال جهان کشای خاقانی را که چندین حصون متین و قلاع رصدینه که بیشتر بر جبال شامخه اساس یافته و از رفعت شرفات اندیشه را بدان راه نیست و بهم ازان آگاه نه بکتر کوششی تسخیر پذیرفت *

چهارم ذی الحجه اعظم خان بصوبه داری احمد آباد از تغبر سیف خان و اعتقاد خان به تیواداری سرکار جونپور از تغیر بافر خان نجم ثانی سرافراز گشتند *

هفتم وقاص حاجی که برسم سفارت از قبل نذر محمد خان آمده و مشمول عنایات حضرت شاهنشاهی گشته معاودت نموده بود - و پس از رسیدن بلخ از وطن مالوف دل یبرگرفته روی نیاز بدرگاه سلاطین مطاف آورده - با محمد موومن پسر خود و حاجی محمد یار و خدا قلی بتقبیل عتبه فلک رتبه سر بلند گردید - او بخلمت و خنجر مرصع و یک قبضه شمشیر طلای مینا کار و بمنصب خنجر ذات و هشتصد سوار و عنایت اسپ بتا زین مطلا و فیل و بیست و نه روپیه نقد سر بر انراخت - و حاجی محمد یار بخلمت و شش صد روپیه - و خدا قلی بخلمت و پنج هزار روپیه - و محمد موومن شصت و پنج هزار روپیه نقد - کامیاب شدند - و هر کدام در حین خدمت در خزانه بیست - سالیانه حکیم موومن از اصل و اضافه

پنجاه روپیه - در شاه دین پناه بعد از
 و اضافه سعادت خان

آزره بفرج شاه بیگ خان در اتمام جدال بنیان نهادند - خانزمان
 از وفور حماست با قایللی تاخت - شاه بیگ خان نیز از جانب
 شمال حمله آورد - و غنیمت را بر داشته و جسمی را ظمه شمشیر
 گردانیده تا دو گروه تعاضب نمودند - از آنجا که مخالفین را شمشیر
 یافته بودند دیگر تا بهیونرا گرد اشکر نگشتند . درینوقت که کنار آب
 بهیونرا معسکر اموانچ قاهره بود یرایغ قضا نفلان ورود نمود - که چون
 از عرضه داشت مکرمیت خان بمسارع بشایر میجامع رسید که عادل خان
 از عاقبت بینی و عافیت گزینی قبول احکام واجب اذن مان نمود؛ قرار
 داده است که پیشکشی از جواهر نهمینه و نمرصع آلات و انیدل کوه
 شکوه موازی بیعت لکا رویده مصحوب خان مزبور بپایه مریر
 خلافت روانه سازد - و مقرر ساخت که اگر ماهومی هیه بنشت از
 شقارت اندوزی باز آمده حصن جنیر را با دیگر حصون ولایت بی
 نظام که در تصرف دارد بارلیدی دولت گردون صوات وا گذارد
 او را نوکر کند و الا در کشودن قلاع مذکوره و تادیب آن تبه رای
 فتنه آما باتفاق هوا خواهان این سلطنت ابد اعتمام بکوشد - باید که
 بمچرک رسیدن منشور سعادت گنجپور بدرگاه خواقین پناه راهی گردن -
 تا او را مشافهه در باب تسخیر حصار جنیر و غیره و تنبیه ماهومی
 تیره اختر تدبیرات صایبه ارشاد فرموده مرخص گردانیم -
 خانزمان بعد از وصول فرمان قدرتوان روانه آستان ملایک اشیان
 گردید *

بیستم ذی القعدة بعرض اقدم رسید که فوجی از تابندگان خان
 خانان سپهسالار که حسب الحکم بکشودن حصن انکی و تنکی

و در آغاز - طوع نیر اعظم تاخت برد - ازان جا که مقهوران پیش از رسیدن خانزمان اکثر احوال گذرانیده بودند - و خود سبکبار ایستاده درین وقت سختی آویزش نموده راه فرار سپردند - سبازان لشکر اقبال طایفه را بقتل آورده و برخی از اسباب که مخازن فرستادن آن نینانند بفرستادن گرفته برگشتند - روز دیگر هنگام کوچ عساکر منصوره که مجاهدان عرصه نورد جوق جوق برجا ایستاده انتظار کوچ اردو می بردند لشکری گران از ضلالت پیشگان بر فوج پهلوان خان و سید شجاعت خان که نزدیک بودند ریخته جنگ مشغول گشتند - پیکار گریبان ظفر آئین بدو شهبای دست با جمعی را ره سپرفنا گردانیدند - و هنوز در زد و خورد بودند که شاه بیگشان از جانب یمن تاخته اشرار را بناد سهله از پیش برداشت - و ماندن بنات النعش پراکنده ساخت - خانزمان با سایر داوران از اینجا شتافته بلده مرچ را که از مشاهیر بلاد بیجاپور است غارت کرد - و ازان مکان نشش روزه ره نوردی بر رای باغ که از باستانی شهرهای آن ولایت است تاخت برده غذای موفوره بدست آورد - و ده روز در رای باغ گذرانیده معاودت کرد - سینه زان از گمراهی و خرد تباهی عقب مجاهدان راهی گشته گاه ناه بانداختن بان آتش در دردمان خود می افروختند - سر کرده لشکر بفاصله هشت گروه از مرچ عبور نموده بر ساحل نهری منزل کوی - و ازانرو که گروهی برای گرد آوری علف و عیره مذهب گشته بودند با افواج نصرت امتزاج بجهت محافظت آنپه راه بیرون اردو ایستاده ماند - درین اثنا خسارت زدگان بی

بالشکریان از کتل عبور نمود - و بهفت روز نواحی کولاپور رسیده قلعه
و قصبه را محاصره کرد - و هرچند اهل حصار نایره بیدکار برافروخته
بمدافعت و ممانعت پرداختند اما از سطوت شیران بجانبستان

همه پولاک پنوش آهن خای

کپن کش و دیویند قلعه کشای

که از اطراف مستولی گشته بودند حصار با قصبه بر حسب خواهش
کشایش یافت - و گروه انبوه بکوی نیستی نگونسار گشته جمعی
کثیر بقید اسر بهادران کشور گیر در آمدند - خانزمان قرین فیروزی
در آنجا فرود آمد - درینولا خبر آوردند که بسیاری از سکن مواضع
آن نواحی در جبلی بهس بلند و تزد که در همان نزدیکی بود گرد
آمده اند - و عیال و اموال و مواشی همراه دارند - سر کرده لشکر
بهادر خان و شاه بیگ خان را بمالش آن گرانجانان تعیین نمود -
مجاهدان فیروزی نشان بپای مردمی شہامت بر آن کوه شامخ بر
آمده گروهی را بشمشیر صاعقه کردار از هم گذرانیدند - و نزدیک
دو هزار آدم سیرت باسیری گرفته و فرادان مواشی و اموال و
اسباب بدست آورده مراجعت کردند - و چون خانزمان از کولا پور
روانہ شده بساحل دریای کشن گنگا رسید ساهونی فساد خو با
جمعیت خورد و فرود شقاوت آورد بیجاپور محاصره افواج قاہرہ آمده
تا سه روز بنیان اندازی پرداخت - درین میان قابو یانته با دلبران
رزم گرامی آویخت - و پای ثبات از دست داده میگریخت -
خانزمان شاه بیگ خان را با جوقی از راجپوتان بر اردو گذاشته
بقصد آنکه بر بنگاه مقاہیر بریزد نصف شب راهی گردید -

در آردن - و اگر تواند حصن آنرا نیز مفتوح سازد - او بدان متوجه
 نرود - و همچنان که سید خانجهان و خان دوران بهادر بموجب حکم
 معلی از سمت پرینده و کاتبی بولایت عادل خان در آمده بذهب و
 و غارت آن ملک پرداخته اند او نیز بولایت مذکور داخل گشته در
 ویران ساختن محال معمره آنجا و تادیب ساهو و جمعی که عادل
 خان بکمک آن رازون طالع فرستاده سعی نماید - و خانزمان بکنار
 آب بهونرا برگشته برخی احمال ثقیله خود و همبرهان بهادر خان
 حواله نمود - و هژدهم شوال داخل ملک عادلخان شد - و بهر قریه
 و محال آباد که میرسید بتاخت و تاراج خراب میگردد انید *

بیست و ششم شوال مابین گهات دون ابائی آمد - و زمانی
 توقف نموده و لشکر گذرانیده پانصد کس از تابندگان خود را در آنجا
 نگاهداشت - باشد که مقاهیر دلیری نموده پیش آیند و بر مبارزان
 معرکه و غا دستبرد می نمایند - و خود جانب بالا متوجه گردید -
 همین که نصفی از راه قطع نموده جمعی از مقاهیر نمایان گشتند
 دلاوران نبرد جوکه در کمینگاه بودند بیرون آمده جلو انداختند -
 خانزمان نیز عذاب بر تافته بر آنها تاخت - و فساد پیشگان را بضرب
 تیغ و سنان برداشته نزدیک دو کروه تعاقب نمود - و جوقی را بزخمها
 پر خاک ناکامی و طایفه را بزندان عدم انداخته بار در پیوست -
 درین اثنا حشری از لشکر ادبار بر او ستر سال که عقب خانزمان
 می آمد نبرد آغاز نهادند - آن ناموس پرست به نیروی حماست
 گروهی را هلاک گردانیده بعسکر نصرت قرین ملحق گشت - درین
 گیرودار برخی از راجپوتان نیز مقتول گردیدند - صباح آن خانزمان

پارکانو گذاشته برای که میان کوه و جنگل واقع است و اینجا
 و پونه مذهبی میگردد راهی گشت - پس از چندی بر خانزمان
 ظاهر گردید که آن مقهور از آب بهونرا عبور نمود باوهکانو که از
 مضافات پرکنه پونه و طعلقات ولایت عادلخان است خود را رسانیده
 از اینجا که حکم اقدس بنفاد پیوسته بود که اگر آن فتنه گرا بولایت
 عادلخان در آید او را دنبال نکند - و صورت حال بدرناه خواندین بناد
 معرض داشته تا وزو یرایغ قدر توان منتظر نشیند - آن نبرد
 آرای جنگ آزما بکنار دریای بهونرا رفته فرود آمد - و عرضه
 داشتی مذهبی ازین ماجرا به پایه سریر خلافت فرستاده با احتمالات
 رعایا و بزرگان و معنور ساختن محال کفیر الاختلال حوالی آن
 پرداخت - و بهادر خان را با گروهی بیجهت محافظت قطان آن
 محال از دست انداز ساهوی محتمل که بفاصله بیست کرده
 رحل اقامت انگنده بود گذاشت - و شاه بیگخان را به تسخیر
 حصار چمار کونده تعیین نموده مقرر ساخت که آنرا برکشود
 در آنجا باشد - خان مشار الیه بچمار کونده رفته قلعه را محاصره کرد -
 اگرچه حصار نشینان تا سه بهر روز در سر دادن تفنگ و بان مساعی
 بلیغ بکار بردند اما انجام کار از غلبه مبارزان قاعه کشا مضطرب شده
 زینهار طلبیدند - شاه بیگخان امان داده قلعه را بتصرف در آورد -
 خانزمان از دریای بهونرا بجنیر حرکت نموده خواست که تا رسیدن
 منشور امر و نهی بضبط هر کار جنیر به پردازد - درین میان یرایغ
 مطاع وارد گردید - که چون شایسته خان سامور گشته که از سنگنیر
 بجنیر شتافته هر کار مذکور بحیطه تصرف اولیای دولت روز افزون

اژدا کهیلوجی بیونسلا و ریخان سولاپوری بفوج رستم خان که در پم فول بود در آریختند - سپهدار خان با جمعی از همراگان بکمک شتافته بتلاشهای نمایان طایفه ضاله را پراگنده گردانیده آخر کار اشرار تیره روزگار گروهی را در میدان پیکار غریق آب تیغ خون بار لشکر جرار گذاشته بادیه پیمای فرار گشتند - و بهزاران یاس و باس مراجعت کردند - عسکر منصور قرین ظفر معاودت نموده نخست بسراوهون بعد ازان بکنار آب و نیچره و از انجا بدهار در آمد *

کیفیت استیلای خانزمان بر سر گشتگان بواهی بغی و طغیان آنکه او پس از دستوری از درگاه والا باحد نگر آمده برای گرد آوری آنوقت روزی چند اقامت نمود - و بیشتر احوال و افعال در آنجا نگاه داشته به ترتیب مغرب پرداخت - خود در قول جای گرفت و فوج هراول به بهادر خان و برانغار بسید شجاعت خان و برانغار بشاه بیگ خان و چند اول بر او ستر سال استحکام داده بصوب جنیر روانه شد و چون بقریه ایکولنیر که شش گروهی احمد نگر است رسید آگاهی یافت که ساهوی زشت خو با میناجی بیونسلا که حصن باهولی در تصرف داشت مصالحه نموده حصن مذکور را متصرف گشته است - و او را بجنیر همراه آورده میخواهد که از راه پار تانن بسمت پرینده بشتابد - بنابراین از ایکولنیر بمرکت در آمد - و پرتزه کروه قطع نموده در موضع راجپور که از توابع جنیر است دایره کرد - صباح آن نوزده کروه نور دیده متصل موضع پار تانن معسکر گردانید - ساهوی مفسد که آن موضع را تری نمود آمدن خود پرتزیده بود از وصول افواج قاهره سمت

او فرستاد - غازیان عسکر منصور داد نبرد داده مقهورانرا از میدان برداشته و تا دو کروه تعاقب نموده جمعی را مقتول ساختند - درین اثنا سید خانجهان بر قلب مخالف تاخت و بانداک ترون منهنزم ساخته براه فرار انداخت - و رستم خان و شاه نواز خان نیز غنیم خود را باستیل و چیمه دستی شکست دادند - سید خانجهان از ناردگاه برگشته بسبب ویرانی آنولایت و رسیدن ایام بارش بصوب بیرروانه گردید بعزیمت آنکه اگر در راه از معاهیر آگهی یابد مالش بسزا داده بملک پادشاهی درآید - و هرجا حکم شود برهات بگذراند *

* یازدهم ذی الحجه بعد از کوچ کردن مبارزان از هشت گروهی سرادهون خسارت زدگان از عقب آمده ظاهر گشتند - شاه نوازخان که هراولی افواج نصرت امتزاج بر او مقرر بود بسید خانجهان پیغام داد که غنیم دنبال چند اول گرفته نزدیک است که جنگ در پیوند - و امروز چنداولی من اختیار میکنم - چون مبالغه بسیار نمود سردار لشکر قبول کرد - پس از نوردیدن یک کروه مقهوران بغوج شاه نوازخان در آویخته بسردادن بان پرداختند - دلوران ظفر آئین نیز بانداختن گجنال و تغنگ و بان عرصه پیکار را کرد نار گردانیده تایک پهر کارزار نمودند - سید خانجهان چون دریافت که سردودان در میدان پا قایم کرده اند بشاه نواز خان ملحق گشت - و از میمنه خلیل الله خان با سید لطف علی و مردم توپخانه و از میصره مرتضی خان و شیرخان ترین با همریان خود رسیده برنفاقت سید خانجهان ضلالت اندوزان را براه فرار انداختند - درین

هفت کروه رسمی قطع نموده بعد از یک پهر روز نواحی برگذنه
 تولجاپور لشکر مخالف را دریافت - زندوله که باوجود زخم صف
 آرا بود باوینش در آمده آتش قتال مشتعل ساخت - و فرهاد پدر
 آن بد نهاک با حشم عادلخان و دیگر او باش بسپهدارخان در آویخت -
 سپهدار خان با همهران خود و جمعی از تابیدان سید خانجهان که
 درینوقت خان مذکور بمعاونت او فرستاده بود بران مقهور حمله
 آورده نزدیک یلک کروه بعقب گریزانید - و عصاة دیگر تا دو پهر
 روز باغزاة نصرت شعار معرکه آرای بیکار بوده جوقی را بکشتن داده
 از عرصه نارد گر یخندند - و ازانجا که دزین نزدیکی آب و آذوقه
 نبود سرکردة عساکر ظفر لوا بدهارا سیون مراجعت نموده مقرر
 ساخت که بنه و بار را در سرادعون بگذارند - و از وسط اوسه و نلدرک
 گذشته بسمت گلبرگه راهی گردند - و مواضع معمور و آنحدود ویران
 سازد بدین قرار داد بنه را در سرادعون گذاشته بیدست و دم
 ذی القعدة برة نوردهی در آمده و قری و محال آن نواحی پی
 سپر مواکب فیروزی گردانید *

غرة ذی الحجة ستاره سوختگان بعد از سه پهر شب نزدیک
 اردو که دو گروهی اوسه بود آمده بدان اندازی برداختند - و
 همین که دلاوران جنگ آزما از ملچار معسکر اقبال برآمدند
 مردودان ثبات نورزیده هر طرف متواری گردیدند - روز دیگر
 هنگام کوچ نمایان گشته بسپه دار خان و راجه دیدی سنگه آوینش
 نمودند - و چون جنگ در گرفت خلیل الله خان که طرح بود خود
 را بسپهدار خان رسانید و سید خانجهان نیز گروهی را بمظاهرت

بان و سرب و باروت و آذوقه را بغنیمت گرفتند - بعد از تسخیر این محکمه بر قصبه دیوگانو تاخت و هرچه از اسباب و آذوقه در آنجا یافت بر گرفته بسمت ساهوره راهی گردید - درینولا جمعی از فوج مقاهیر که عادلخان به نبرد میداد خانجهان بسر کردگی زندوانه حبشی فرستاده بود نمایان شدند - و بانها چند مرده راه گریز سپردند *

پنجم ذی القعدة در حین سواری افواج، قاهره ادبار زندگان شوخی نموده بفوج چنداول در آویختند - شاه نواز خان سر کرده فوج هراول بکمک شتافته با سپهدار خان ورستم خان که اینان نیز بمدد چنداول رسیدند، باوریز و ستیز پرداخت - و تا دو کوره به بان و تغنگ و دیگر آلات جنگ هنگامه پیگار گرم بود - سید خانجهان دلیری مقهوران دیده مرتضی خان را بصیانت اردو معین ساخت و مردم خود را در غول گذاشته با طایفه رزم آرا به شاه نواز خان و دیگر مبارزان پیوست - و شیرانه قالب غنیم شکسته جماعه کثیر را کشته و خسته گردانید - چنانچه زندوله سر آمد شقاوت اندوزان زخمی شده از زمین بر زمین افتاد - و یکی از رفقا اسب با و رسانیده از میدان بر آورد - از لشکر فیروزی نیز برخی بدلاوری جان در باختند - و گروهی بگونه جراحت چهره شجاعت بر آراستند - سید خانجهان بدهاراسیون برگشته تا واسط ذی القعدة در آنجا بسر برد - و چون آگاهی یافت که مقاهیر دیگر باره فراهم آمده اراده نبرد دارند لختی از اسباب و مراکب بتهانه دانههاراسیون سپرده چهاردهم ذی القعدة بمالش گروه ضلالت پزوه راهی گردید - و

در تاریخ میگردند بدو تیغ بهادران جان میگردند - بقية الصیفة
 حسباً بر داشته با عنبر درون قلعه در آمدند - دلبران لشکر ظفر
 را می چند گرفته باحاطه قلعه برداختند - و روز سوم آنرا
 بهشت گردیدند و لغوات قلعه داری از توپ و تفنگ و دیگر اسباب
 جنگ با آنروز تصرف در آورده عنبر را پایش حید خانجهان
 آورد - - - - - شایسته شجاعت آئین او را باستعفا می دکنیان مطلق
 از آن است - و کشفاجی شمره را او را با جماعه رعد انداز در
 آن روز تصرف گردانده خود بصفت دهرا حیدون راهی گردید - و در
 آن روز با حیدون در سه مهن آبدان تیلون رنجان مولاپوری تاخت
 گردید و در آن روز نیز توپها را در آنجا جمع شده بودند با میدری
 گردید - و در آن روز نیز بهشت بهشت آورد *

در آن روز با حیدون در سه مهن آبدان تیلون رنجان مولاپوری تاخت
 گردید و در آن روز نیز توپها را در آنجا جمع شده بودند با میدری
 گردید - و در آن روز نیز بهشت بهشت آورد *
 در آن روز با حیدون در سه مهن آبدان تیلون رنجان مولاپوری تاخت
 گردید و در آن روز نیز توپها را در آنجا جمع شده بودند با میدری
 گردید - و در آن روز نیز بهشت بهشت آورد *
 در آن روز با حیدون در سه مهن آبدان تیلون رنجان مولاپوری تاخت
 گردید و در آن روز نیز توپها را در آنجا جمع شده بودند با میدری
 گردید - و در آن روز نیز بهشت بهشت آورد *
 در آن روز با حیدون در سه مهن آبدان تیلون رنجان مولاپوری تاخت
 گردید و در آن روز نیز توپها را در آنجا جمع شده بودند با میدری
 گردید - و در آن روز نیز بهشت بهشت آورد *

دستبردهای سید خانجهان برسی نازد *

خان مشارالیه بعد از آنکه از سمت شاه گدّم و بیدر بدهارور رحید بنده
 و بار در آنجا گذاشته به ترتیب افواج پرداخت - خود در قول جای
 گرفت - بهوجب حکم شاه نواز خان صفوی قوش بیگی را سردار
 فوج هراول ساخته راوگرن بهورتیده و فونر ولد میرزا حیدر صفوی
 و سراد کام نبیره میرزا رستم و هریدسنگه راتپور و قلعه دار خان و
 جیرامولد راجه انوپ سنگه و جماعه دیگر از منصبداران و احدیان و
 تغنگچی و تیر انداز را همراه او مقرر گردانید - و در برانغار رستم
 خان را با احداد مهمند و راجه بهروز پسر راجه روز افزون و خواجه
 عبد الهادی ولد صفدر خان و برخی دیگر منصبدار و چندی از
 احدیان برق انداز - و در جورانغار مرتضی خان را با شیر خان ترین
 و راجه رام داس و تابینان صف شکن خان رضوی که بهسبب ضعف
 و بیماری با بنده در دهارور مانده بود و طایفه از منصبدار و احدی
 و تغنگچی و تیر انداز معین ساخت - و چنداولی بعهده سپهدار
 خان باز گذاشته خلیل الله خان میر آتش را با مردم توپخانه و راجه
 دیبی سنگه و سید لطف علی بهکری و جمعی دیگر از منصبدار
 و احدی همراه او مقرر گردانید - و از دهارور سایاجی و کشناچی
 شرزه راو را با جوتی دکنیان برای کشایش سراد هون تعیین نمود -
 اینان بیست و ششم شوال بیک ناگه خود را حوالی قلعه رسانیدند
 و عنبر نامی که از قبل ریجان سولاپوری پاسبانی آن محکمه می
 نمود - و بیرون حصار در باغ انبه نشسته بود از مشاهده گرد لشکر
 منصور سراسیمه شده با چندی جانب قلعه دوید - درین میان لختی

قطب الملک نزد او آمده بود برای تاکید روانه ساختن پیشکش
 همراه عبد اللطیف سفیر بگلکنده بیجاپور و تلنگانه تا معاودت کس
 فرستاده - برکنار آب و نجره میان حدود گلکنده خود توقف گزید -
 درین اثنا خبر آوردند که فوج مخالف که دوازده کوره عقب افواج
 قاهره بود بکمک گروهی که بسر کردگی رندوله در برابر سید خانجهان
 تعیین شده اند راهی گشته - خان دوران بهادر اردو را بحصار کوتکر
 که از توابع تلنگانه است فرستاده در آن روز شانزده کوره نور دیده -
 در دیکلور برای فراهم شدن جماعتی که از دنبال می آمدند فرود آمد -
 صباح آن بیست و چهار کوره رانده و از گهات اودگیر گذشته سه کوره
 بصوب اوسه رفت - و خبر برگشتن غنیم که در آن نزدیکی بود شنیده
 شب همانجا منزل کرد - روز دیگر آگهی یافت که رندوله نیز از
 محاذی لشکر سید خانجهان برخاسته راه سولاپور پیش گرفته است -
 در خلال این احوال فرمان قدر توان وارد گردید که چون عادلخان میر
 ابو الحسن و قاضی ابو سعید را بدرگاه خلایق پناه فرستاده الامس
 حصار اوسه و اودگیر کرده بود - حکم شد که این دو قلعه از انرو که
 داخل قلاع بی نظام است باو عنایت نمی فرمایم - و درینولا از
 عرضه داشت مکرمتخان بوضوح پیوست که او ازین خواهش باز
 آمده بر انقیاد احکام مطاعه مصمم گشته است - باید که دست از
 جرابی ملک او باز داشته بکشایش حصن اوسه و اودگیر بپردازد -
 بنابراین بیست و سیوم محرم محاصره قلعه اودگیر پیش نهاد همت
 گردانیده بدان صوب روانه گشت *

گذاشته بقده در احوال در محاسن خواهد نمود احوال

از دو به منزل فرود آوردند و اشکر توزک ساخته بر گروه ارباب پزوه بتازند -
 برخی جوانان کار طالب مانند عرب خان و خواجه عنایت الله و
 سلطان یار و اسفندیار پسران الله یار گوکه هاتق بیهت مخان و
 اهتمام خان و حسینی بر قلب مخالف جاو انداختند - و راجه
 جیسنگه کهک نمود - خان دوران بهادر توقف «صلحیت ندیده مبارز
 خان را بر اردر گذاشت و خود نیز از عقب رسیده آمد - و سقا بهر
 را از میدان برداشته و گروه انبوه از هم گذرانیده اسب بسیاری بخدمت
 گرفت - و قرین فتح و نصرت به مسکر مراجعت کرده برای آرایش
 خیل یک روز مقام کرد - و از اینجا در دو روز بغیر روز آبک که دو روزه
 گروهی بلچاپور است رفت - درینولا از نوشتن مکر «تسخان بظهور
 پیوست که بلچاپوریان تائب شاپور را شکسته مردم آن قصبه و دیگر
 مضافات بلچاپور را درون حصار در آورده اند - و درین نواحی آب و
 آذوقه پیدا نیست - خان دوران بهادر بصوب بدلی و دیگر محال
 تیدول نیریز یا قوت حبشی که کمال آبادانی داشت روانه گشت -
 و شب در فراین پور گذرانیده هنگام طلوع بیدر اعظم سوار شد - پس
 از نور دیدن چهار دهه گروه بر کمالپور (ن) تاخته فراوان غله و جز آن که
 در آن قصبه بود بدست آورد - و از کمالپور چهار گروه پیش رفته
 اقطاع ریحان سولاپوری را غارت نمود - و ولایات معمور و غنیم را تا
 سرحد قطب الملک ویران ساخت - و بسمت سلطان پور و هیرا پور
 برگشته یکی از معتمدان خود را با محمد تقی که از جانب

مکناتپه که ده گروهی بهالکمی و دو گروهی بیدر است - و بآبادی و
 عمارت شهرت داشت - تاخته و تا کنار قلعه بیدر شتافته اثری از
 آبادانی نگذاشت - چنانچه در عرض سه روز پانجاه محل معمور آن
 ولایت پامال عساکر فیروزی مآل گردید - و بر ساحل آب و نجره
 برای آونگی دو آب یک مقام کرده در سه روز باز بهالکمی آمد
 در وقت حشری از مقامهیر که همراه بهلول مخدول و خیریت خان
 بیجاپوری عم زندوله و یاقوت نبیره یاقوت حبشی که به پیکار فوج خان
 دوران بهادر معین شده بودند نزدیک بیدر منزل کرد در هزار سوار
 نبرد گزین را به حوالی لشکر منصور فرستادند - همین که سپاهی غنیم
 نمایان شد راجه جیسنکه هر اول این فوج با گروهی از مبارزان عرصه
 نازد بر مقامهیر حمله آورده بمدمات کوه شکن برآه فرار انداخت -
 خان دوران بهادر از بهالکمی کوچ کرده بدیونی که سه گروهی
 اود گیر است آمد - و غذایم و بده و بار را مصحوب جمعی بناندر
 رانی ساخته تا معارفت آنجماعه همانجا دایره نمود - و بعد برگش
 آن طایفه از دیونی بصوب بیجاپور متوجه گردید - و جمیع محال
 آن ناحیت را بتاخت و تاراج خراب گردانید - درین میان غنیم
 فرصت دستبرد نیافته از دور نمودار میگشت - و از سطوت دلبران
 نگ آزما راه گریز می سپرد - تا آنکه افواج قلعه صحابی گلبرگه
 گذاشته بر سلطان پور و هیراپور که از قصبات عامره عظیمه بودند
 ۱۰۱ - و غنیمت بسیار بدست آورده در هیراپور نزول نمودند - و
 رن عساکر منصور از هیراپور بکنار آب بهونره روانه شدند مقهوران
 نزدیک آمده شوخی آغاز نهادند - خان دوران بهادر خواست که

دوران بهادر چون بقندهار رسید مطابق امر خاقانی تسخیر قلعه
 اوسه و اودگیر را وجه همت ساخته بترکت در آمد و بواسطه
 حفظ مترددین و نگهبانی رسد از دست اندازی مخالفین جابجا
 تهاذه نشانده قطع مراحل نمود *

هشتم شهر شوال در یک گروهی حصار اودگیر برابغ قضا نفاذ
 پرتو ورود انگذ که چون عادلخان در پذیرفتن او امر پادشاهی و
 ارسال پیشکش تعلل می ورزد و سید خانجهان را با فوجی از بهادران
 ناموس جو تعیین نموده . مقرر فرموده ایم که خان مذکور از سمت
 سولا پور و خان زمان از طرف ایندا پور بملک او در آمده بذهب و
 غارت بپردازند - باید که او نیز از جانب بیدر روانه شده مسال آنحدود
 را ویران سازد - خان دوران بهادر احمال و انقال لشکر را با جماعه
 که از زبونی مراکب تلب همراهی نداشتند بر کنار آب ونچره
 گذاشته ارائل شب نوروز سوار شد - و پس از پیروی شدن پنجم
 گهبری از روز حوالی قصبه کلیمان که معمور ترین محال آن ولایت
 است رسیده بر مردم قصبه که از وصول موکب منصور غافل بودند
 تاخت برد - و قریب دوهزار آدم را طعمه شمشیر ازدها پیکر گردانیده
 و جمعی را باسیری گرفته فراوان اسباب و اموال و مواشی بدست
 آورد - از آنجا به نراین پور که یک ونیم گروهی از قصبه واقعت
 رفته نیز بقتل و اسر پرداخت - و از افرکه لشکر گرانبار غنیمت
 بود شب هنگام همانجا توقف گزیده روز دیگر بهالکی رفت - و
 غنایم را با چندی در حصن بهالکی نگاهداشته و آنرا بنگاه قرار داده
 غله و گاه بسیدار گرد آورد - و بعد از شش روز یا شیران خوشخوار بر

گروهی را همراه گرفت و بسمت حصار جنید که عیال آن خسران
 مال در آنجا اقامت داشت روانه گردید - بعد از آن که نزدیک جنید
 رسید فوج پادشاهی از شهر بیرون آمده بمقابله و مقاتله پرداخت -
 و از جانبین جمعی مقتول و مجروح گشتند - شایسته خان
 برین ماجری واقف گشته هفت صد سوار از همراهِ خود
 بکمک دلبران عرصه شهادت تعیین نمود - مخدولان سر راه گرفته
 هر چند خواستند که با مروختن نایره قتال جماعه مذکوره را از
 کمک باز دارند - سواران لشکر فیروزی داد شجاعت داده بشهر در
 آمدند - و باتفاق یکدیگر شهر بند را مستحکم گردانیده نگذاشتند که
 آن مردود بشهر در آید - و پی هم اخبار احاطه نمودن طایفه
 ضالغ شهر را و فزونی عسرت خود از کمی آذوقه و نایابی گاه و همیشه
 بشایسته خان نوشته استمداد نمودند - خان مزبور با آنکه اکثر
 کومیان و تابینان خود را باطراف فرستاده بود و قلیلی با خود
 داشت بسرعت تمام بخنیر رسیده مقاهیر را مغلوب و منکوب
 ساخت - و تا کنار دریای بهونره تعاقب نموده جوقی را به تیغ آبدار
 و سنان آتشبار معدوم گردانید - و قرین نصرت بخنیر برگشت - و
 از آنرو که حصن جنید در کمال متانت است و تسخیر آن بدین
 مایه جمعیت مبسر نمیگشت باقر را از کون طلبیده بمحافظت و
 مراقبت شهر و ولایت جنید برگماشت - و در اندک وقتی سنگمخیر
 و جنید که باهفده پرگنه از مضافات آن در کرور و شست لک دام
 جمع دارد داخل ممالک محروسه گردید - و شایسته خان حسب
 الحکم بیست و پنجم ذی الحجه بدرگاه آسمانچاه روانه شد - و خان

الدین خان را به تهبانه داری آنجا تعیین نمود - تا بر عیای آن
 مرزوبوم زحمتی نرسد - و احمد خان نیازی را بدندوری و احداک
 مهمند را بانگوله بجهت ضبط پرگنات و فراهم آوردن کشاورزان و سایر
 رعایا که از جور و ستم مردزدان و هیدیت عساکر منصوره پراگنده
 شده بودند معین ساخت - قابه تسلیمه و استماله هر گرم زراعت
 سازند - و در استحکام تهبانجات کوشیده سعی نمایند که در محال آن
 ولایت اختلال راه نیابد - مقهوران بمجرد رسیدن شیخ فرید از ناسک
 بصوب کوکن رفتند - شایسته خان پسر از آگهی برین معنی باقر
 سرکرد تاینان یمین الدوله را با هزار و پانصد سوار بضبط سرکار
 جنیر و تادیب مخانیل روانه گردانید - درینولا یرلیغ مطاع بشایسته
 خان سید - که چون از انتظام و انتساق سنگنیر و توابع آن خاطر
 جمع نموده و نواحی احمد نگر خالی است زود خود را بانحدود
 برساند - او بموجب حکم بلا توقف با احمد نگر راهی گشت چون
 در اثنای ره نوردهی از نوشته باقر دریافت که مشار الیه بر اثر پسر
 ساهو و سایر شقاوت اندوزان جانب کوکن رفته و در جنیر قللی از
 ادبار زدگان مانده اند - بنابراین پانصد سوار از تاینان یمین الدوله
 بسرهاری سید علی اکبر (ن) بخاری بطرف جنیر فرستاد - اینان بدان
 جانب رفته شهر را از مردم ساهو متصرف گشتند - و باقر خبر مقهوران
 در ماهوی شنیده بقصد مالش روانه شد - درینوقت پسر ساهوی
 فتنه خونزد پدر تیره اختر که در حوالی چمار کونده بود آمده

قواعد آن افزون از قلعه انجرائی است - واسط محرم به مدد گارج
 عنایت ایزدی مفتوح گشت - و خویشان بی نظام بقید امر
 بهادران ظفر انجام در آمدند - الله ویرد یخان از فتح قلاع مذکوره
 فارغ گشته خود را حوالی حصار دهر ب که بمزید استحکام و ارتفاع
 شهره آن دیار است رسانیده همت بر تسخیر آن بست - بهوجب
 پاسبان قلعه از شنیدن فتوحاتی که بتواتر و توالی دست داده بود
 هراسان شده و تاب مقاومت افواج قاهره در خود نیافته کس نزد
 الله ویرد یخان فرستاده پیغام کرد - که اگر یک لک روپیه در
 وجه انعام و منصب و جاگیر لایق مرحمت شود قلعه بی محنت
 پیکار باولیاى دولت حواله می نماید - از آنجا که ایام بارش نزدیک
 رسیده بود الله ویرد یخان دست از قبل باز داشته ملتتمسات او را
 بدرگاه جهان پناه معروض داشت - و در آن نواحی منتظر حکم
 بندشست - بعد ازان که مضمون عرضه داشت بسمع اقدس رسید
 فرمان شد که بهوجب را پس از سپردن قلعه تسلیم منصب هزارج
 ذات و هشتصد سوار فرموده یک لک روپیه نقد بدهد - مشار الیه
 بیست و پنج محرم آن دژ فلک رفعت دشوار کشا را که تسخیر
 آن بی مدد گارج اقبال پادشاهی میسر نبود به الله ویرد یخان
 سپرد تسلیمات عنایات خاقانی . بتقدیم رسانیده در سلک بندها
 مرقم گردید - شایسته خان در روز پیش از نوروز بسنگه نیر رسیده
 پیران ز تصوف پسر ساهوی سیده رو و دیگر ضلالت پیشگان
 بی آرزو - و مرتضی ز ازان ولایت ارازه دشت اذبار ساخت - و چون
 کسی بر دست که نعمت تسک شتافته اند - شیخ فرید ولد قطب

حقیقت فرمود آمد - و قرار دادی که همه بیگانه بودند و هیچکس
 آهلی کردنی از طرف پادشاه نبودند - پس از مدتی که در آنجا
 کور شد - پادشاه از هر طرف بیگانه را میزد و با همه تنگ و
 و هفتیهای کرد - از هر طرف حصار برانید - یعنی تا بیگانه
 پادشاه را میزد و بیگانه را از بیگانه میزد - و بیگانه را از بیگانه
 که بیگانه را میزد و بیگانه را از بیگانه میزد - و بیگانه را از بیگانه
 جاسات آید - قاعده بیگانه خصلت کردنی را در هر طرف بیگانه
 انداخته بودند تا بیگانه را از بیگانه میزد و بیگانه را از بیگانه
 صورت خاشاک بیگانه را در بیگانه میزد و بیگانه را از بیگانه
 بحراس قاعده بیگانه داد - که در حصار و بیگانه بیگانه
 موا کذارند من متعلق و متعلق بیگانه بیگانه بیگانه
 خود را از جنگ بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه
 دانستم تا که بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه
 بعید و بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه
 آورد - و آن هر بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه
 قاعده بیگانه و بیگانه و بیگانه و بیگانه و بیگانه و بیگانه
 متعلق آن هر بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه
 کشای خاقانی بیگانه و بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه
 که جمعی از بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه
 تشیقات برای محافظت آنها بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه
 عدت در راه در محافظت آنها بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه بیگانه

صاحبقران ثانی سرداران ظفر نشان را روی نموده می پردازد
 چون الله وردیخان بعد از ورد یرلیغ جهان مطاع بصوب قلعه
 دهرپ راهی گشت اولای پای حصار چاندور در آمده آن معقل
 زمین را که بر فراز کوهی مرتفع واقع شده در قلاع آن دیار بمتانت
 شهرت دارد محاصره کرد - و بغراوان جد و جهد شانزدهم شوال
 آنرا مفتوح ساخته کلید قلعه را بدرگاه خواقین پناه فرستاد - و گردن
 کشان آن ولایت از نیرنگی تقدیر جان و مال خود را در معرض
 زوال یافته حلقه فرمان پذیری در گوش کشیدند - ابتدا کندهر او
 قلعه دار انجراهی که آن نیز بر قلعه کوه اساس یافته و حصانت
 آن افزون از حصن چاندور است زینهار خواسته الله ویردیخان را
 دید - و نوزدهم شوال آن در استوار را بالوازم قلعه داری به بندهای
 پادشاهی سپرد - الله ویردیخان برای استمالت دیگر قلعه داران کندهر
 را را دو هزاری ذات و هزار سوار منصب تجویز نموده پنجاه هزار
 و پیه نقد از خزانه عامره داد - و جمعی بحراست قلعه گذاشته بتمسخر
 حصار کانبجه و مانججه که بقلعه دار دهرپ تعلق داشت روانه گردید *
 بیست و یکم شوال بان مویل منیع رسیده مداخل و مخارج
 آنرا دیده از چار جانب به ترتیب مسلحان و تعیین دلیران نبرد کار
 پرداخت - یکه تاز خان را با گروهی محالهی دروازه - و غضنفر
 بصرخو ز باطایفه شمالی قلعه نگاهداشته - حسن علی پسر دیگر
 را با جمعی چتوئیه قلعه معین گردانید - و مرور خانرا (ن) باچندی

عبد اللطیف بحوالی گلکنده رسید - قطب الملک بسعدت یازری
 پنج گروه برسم پذیره پیدش آمد - و تبجیل فرمان قضا جریان و
 تبرک خاقان ممالک ستان را از اسباب استقرار دولت دانسته تارک
 افتخار بتسلیمات عنایات شاهنشاهی برافراخت - و عبد اللطیف
 را با احترام تمام همراه خود بشهر آورد - ازان رو که پیشکاران تقدیر
 موان رستگاری او از جنگ مبارزان فیروزی نشان اماده ساخته بودند
 و دیده دور بین او کشاده - پذیرای او امری که در منشور دولت
 مثبت بود گشته خطبه را باسمی سامیه خلفای راشدین و القاب
 نامیده بادشاه بدل آئین بلند آوازه گردانید - و مکرر هنگام خطبه
 خواندن حاضر شده بافشاندن زر نثار و دادن خلعت به خطیب
 سرمایه سعادت اندوخت - و سکه را باسم سامی خدیو هفت اقلیم
 مزین ساخته لختی از زر مسکوک بدرگاه والا ارسال داشت - و به تهیه
 پیشکش مقید گردید *

دوازدهم نقود مذکوره بنظر اقدس در آمد ارکان دولت و اعیان
 سلطنت صدای تهنیت بعیوق رسانیده اقامت مراسم تسلیم
 نمودند - تا این عهد میمنت مهده هیچ یکی از قطب الملکیه را
 توفیق چنین اطاعت و خواندن خطبه بر وفق عقاید طایفه سنیه
 سنیه رفیق نگشته بود - ایزد تعالی همکنان را در سایه لوای
 دین پروری و حق گستری این خدیو خدا پرست داشته از مقرر
 بدعت و مضرت ضلالت مصئون دارد *

اکنون نکارش تنمه این احوال بجای خود گذاشته بگذارش
 فتوحاتی که به امداد جنود آسمانی و اقبال حضرت

بسیار قلمی موموم ساخته حواله سعید خان نمایند . و سوداگر را
بباز رسانند .

یازدهم کیبا زمیندار چاندا بهرحمت خلعت و کپوهه سررع
و لشتی سررع آلات مباحی گشته بوطن سررع کردید .
حقیقت سفیران پادشاهی که برای هشیار
ساختن عمادخان و قطبالمک از مستی باد
نا بشردی و خود پرستی رفته بودند آنکه

چون مکرمتخان بنواحی بلجاپور رسید و عمادخان دانست که
اگر از اطاعت او ایام دولت کردن خواهد پیچید نایره قهر جهان سوز
خاقانی خرمن زندگانی او را خاکستر خواهد ساخت . و تند باد سخط
جهانبانی بنیاد امن و آسانی او از بیخ خواهد برداخت .
ناگزیر اظهار هواداری و خدمت گزاری نموده از درانغان و ایلی
در آمد تاموضع ارکهدیریا که پنج گروهی شهر است به استقبال یولیع
قدر توان و تبرک خلیفه دوران شتافته آئین تسلیم و دیگر آداب
بندگی و تعظیم بجا آورد . مکرمتخان را باعزاز و اکرام به بلجاپور برده
در تقدیم مراسم ضیافت کوشید . پس از چندی چون مکرمتخان
دریافت که عمادخان بظاهر از خوف صدمات عساکر ستاره شمار
ابراز اطاعت و انقیاد می نماید و بیاطن از شرارت انگیزی و فتنه
آمیزی نامی مدار علیه او می خواهد که فرصت یافته سرعصیان از
جیب طغیان برآورد . این معنی را عرضداشت نمود . بعد از وصول
عرضداشت بدرکاه معلی فرمان شد که افواج قاهره بتاخت مصافات
بلجاپور پیش از پیش ساعی بود و بقتل و غارت پردانند . و چون

ختمه ندی بر افراخت - شانزده اسپ که خواجه کوچک والد
 هم که از ساوراء البهیر بر سهیل پیشکش ارسال داشته بود از نظر
 اثر گذشت - ۵۵ را بعد الله خان بهادر فیروز جنگ بششیدند
 یکی از اسیران عبدالرحیم خانخانان و محمد زاهد کوکه و حکیم
 یاء الدین خویش ستمی الفسا خام پنج هزار روپیه عنایت شد -
 روز نوروز تا روز شرف از پیشکش پادشاه زادهای بخت بیدار و
 مرای نامدار از جوهر و مرصع آلات و دیگر اشیا متاع کرده لک روپیه
 بدین یرائی رسید - از آنچه پنجم لک روپیه از زمین الدوا •
 چهارم میرا و الحسن و قاضی ابو سعید که عادلخان بعد از روانه
 ن اواج قاهره بنهب و غارت بیجاپور از خواب مستی در آمده اینان
 بدرگاه گیتی پناه فرستاده بود بوسیله آصفخان خانخانان سعادت تقبیل
 مدد سنیه دریافته پیشکشی مشتمل بر جواهر و مرصع آلات و عرض داشته
 مذبی از کمال تصریح و اقبال که عادلخان ارسال داشته بود گذرانیدند
 هفتم پیرجی زمیندار بکلان را خلعت عنایت نموده بکهک الله وردیخان که
 بکشودن حصار دهرپ و جزآن معین گشته بود سرخص گردانیدند -
 راجه دیبی سنگه که از تسیق ولایت اوند چنه که در تیول او مقوم بود
 خاطر فراهم آورده روانه درگاه گیتی پناه شد، بون دولت ملازمت
 اندوخت - و بعد از خلعت و کعبوه مرصع و اسپ مغر گشت
 و نزد سید خانجهان دستوری یافت - جعفر ولد الله وردیخان نرسنگه
 پسر کلان بکرماجیت مردود را با سوداگری بهادر نام از طایفه اوند
 که نرسنگه دیورا نزد بهاول نامقبول می برد مقید ساخته به پد
 ن آید - و حکم شد که نرسنگه دیورا پس از دریافت شرف

سوار - و بمنصب هر کدام از دو نیر اوج سلطنت پادشاه زاده محمد شاه شجاع بهادر و محمد اورنگ زیب بهادر به اضافه هزار سوار ده هزاری ذات و شش هزار سوار مقرر گشت - بر اجه گچسنگه اسپ از طویلله خاصه با زین مطلا عنایت شد. ملا تقیاسفیر قطب الملک به استلام عتبه جلال سر بر افراخته دو فیل مست و سه ماده فیل با نبذی جواهر و مرصع آلات پیشکش قطب الملک که قیمت مجموع یک لک زیبست هزار روپیه شد بنظر انور در آورد - و بمرحمت خلعت نوازش یافت *

شانزدهم حاجی محمد جان قدسی را در جلدری قصیده که بمنح پادشاه فلک پایگاه محلی ساخته بود بزر بر کشیده مبلغ وزن را که پنجاه هزار و پانصد روپیه شد باو مرحمت نمودند - درنگ خان کلونت را که بقدم بندگی مباحی است و در نیکو بندگی از همسران امتیاز دارک نیز بزر بجهت مبلغ چهار هزار و پانصد روپیه همسنگش باو عطا فرمودند - غره ذی القعدة مطابق نوزدهم فروردین که روز شرف بود راجه رایسنگه از اصل و اضافه بمنصب سه هزاری هزار و پانصد سوار - و مرشد قلیخان باضافه پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار و پانصد سوار - و خلیل الله خان به اضافه پانصدی ذات بمنصب دو هزاری هشت صد سوار - و هیورام گوریه اضافه پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار - و بتیولداری دهکده هیره سرفرازی یافتند - و کیدبان سرزبان ولایت چاند ابدالک طالع دولت استلام آستان جلال دریافت - و سه فیل بطریق پیشکش گذرانید - و بعنایت خلعت و سرپیچ مرصع و اسپ

اسپ نوازش یافتند - و فرمان شد که خان مشار الیه و خاندوران بهادر و خانزمان با افواج سه کانه از سه جانب بولایت عادلخان در آمده رندوله را بکمک مقاهیر میان بر بسته از میان برداشته ملک بلیچاپور را بتاختهای پی در پی ویران سازند - درینضمن اگر عادلخان از غنودگی غفلت بیدار گشته ره گرای اطاعت شود دست ازینمارباز داشته آسیبی بدو نرسانند - و الا در استیصال آن خطا اندیش بکوشند *

یازدهم از عرضه داشت شایسته خان بعرض ارفع رسید که صالح بیگ نظام الملکیه نگهبان حصن کهبر درک که به نیروی طالع اظهار بندگی و ابراز دولخواهی نموده مردم ماعوی مقهور را که دران حصار بودند بقید در آورد - و قلعه را با پرگنائی نواحی به اولیائی دولت ابد مقرون باز گذاشت - درین تاریخ عثمان روهیده از اصل و اضافه بمنصب هزاری ذات و هفتصد سوار مقتدر و مباهی گشت *

گذارش نوروز کیهان افروز

روز پنجشنبه دوازدهم شوال سنه هزار و چهل و پنج هجری پس از سپری شدن سه ساعت نجومی سریر آرای آسمان چارم پرتو اعتدال بر ساحت چمن انداخته افشرده طبعان نبات را به اهتزاز در آورد شهنشاه ابر نوال بحر افضال اورنگ گیتی ستانی بجلوس سعادت مانوس بلند پایه ساخته جهانی را کامیاب مطالب گردانیدند - بمنصب مهین گوهر بحر خلافت پادشاه زاده محمد دارا شکوه به اضافه دو هزار سوار دوازده هزار ذات و هشت هزار

دریافت - چون از اطوار ناستوده عادلخان واضح گردید که پریشانی
 دماغش در تزیید است و قدر مطاوعت و متابعت بندگان درگاه
 آسمان جاه که وسیله نجات اوست نشناخته باغوازی دشمنان دوست
 نما مواد زوال ملک و مال خود سرانجام داده قلعه دار او بگیرد
 اوسه را نهانی زری فرستاده است و خیریت خان را با گروهی
 جهت محافظت آن دو حصار استوار تعیین نموده - و ساهوی سمیه روز
 را مستمال ساخته و ندوله را با جمعی بمعاونت او معین گردانیده
 شهنشاه انجم پناه که مواعقی غضبش ارکان مستقیمه زمین را بتزلزل
 در آورده درین تاریخ سید خانجهان را نیز با سده دار خان و رستم خان
 و شاه نوازخان صفوی و مرتضی خان و صف شکن خان رضوی در اوکرن
 و خلیل الله خان میرآتش با پانصد هوار برق انداز و نود و پسر میرزا
 حیدر عثمانی و مراد کام نبیره میرزا رستم صفوی و شیرخان ترین و احداد
 مہمند و حمیدنگه راتهور و قلعه دار خان و راجه بهروز واک راجه روز
 افزون و سعید خٹ علی بهکری و جیرام واک راجه انوب سنگه و خواجه
 ابو البقرا و معتزب بیگ واک شاه بیگ خان کابللی و اندر سال نبیره
 زوزتن و حیدر تاجی بحر صفدر خان اسمعیل اتائی - و از دکنیان
 برقی محمد ز خان و مستعجبی رحمن خان واک فخر الملک و شرزه
 واک شجاعی و جسوت واک رجوتی از منصب داران دیگر که
 در خدمت حضرت حوزر بیگ در خدمت آن کوتاه بدین ضلالت گزیدن
 حضرت مستعجبی و سید حسن بدایت خلعت خاصه و شمشیر
 حضرت مستعجبی و سید حسن بدایت خلعت خاصه و شمشیر
 حضرت مستعجبی و سید حسن بدایت خلعت خاصه و شمشیر

را بهو خبل نایکواری که به اصطلاح اهل دکن قلعه دار را نامند و شش قلعه دیگر را فذنه پژوهان متصرف اند - و به استظهار حصانت و استحکام آن گرد فساد برانگیخته زیر دستان پرگنات نواحی را ایذا میرسانند - به الله وردیخان که همراه شایسته خان رخصت یافته بود یرلیغ جلال بصدور پیوست که بایک تاز خان و دو هزار هوار از جمله هشت هزار سوار فوج شایسته خان بدانصوب شذافته قلاع مذکور را مسخر سازد - درین ماه مبارک بدستور معهود دامن امید محتاجان بعطای سی هزار روپیه برآمود *

پنجم سوال از عرضه داشت شایسته خان بمعرض گشت که احمد خان نیازی قلعه را مسیج را از تصرف مردم ساهو بر آورده بحوزه تسخیر در آورد - ساجی نبالگر کئی بانعام ده هزار روپیه نقد سرافراز گردید *

هفتم اودیهان پسر چهار و بزاکر خرد او و سیام دودا که از نبرد گاه بس تن نیم جانی بدر برده خود را بولایت گلکنده کشیده بودند - و قطب الملک قید نموده همراه کس خود بدرگاه خواقین پناه فرستاده بود رسیدند - شهنشاه حق آگاه بزاکر خرد اودیهان را بفیروز خان ناظر سپرده فرمان دادند که او را بسعادت اسلام رسانیده با پسر بکرماجیت که سابقا بار حواله شده نگاه دارد - و در باب اودیهان و سیام دودا که کلان مال بودند حکم شد که اگر شرف اسلام دریابند بچنان امان دهند - والا بباسا رسانند - آن دو خسران گرامی از شقاوت جبلی هدایت پذیر نگشته بجهنم پیوستند *

هشتم بهرجی مرزبان بکلانه از وطن آمده دولت تلیم عتبه والا

مرتبت بخلعت و اسب بر نواخته رخصت فرمودند - احمد خان
نیازی باضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار
سوار - و حسن نبیره یاقوت خان که بخطاب خانجی نیز سر بلند گردید
بمنصب دو هزار و پانصد سوار - و از اصل و اضافه قزلباشخان
بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و مبارکنخان نیازی
بمنصب دو هزار و پانصد سوار - و هر یکی از اہتمام خان و ہمت
خان بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار - و مغل خان
بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار - و بہیم رائہ پور بہ منصب هزار
و پانصدی ہشتصد سوار - و اوزبک خان بمنصب ہزار و پانصد سوار
ہر افرانز گشتند - سنگرام زمیندار کنور بمنصب ہزار و ششصد سوار
نوازش یافت - و چون عمارت دولتخانہ درون حصار مہاکوت انجام
پذیرفته بود بیست و یکم خاقان گیتی ستان کنار حوض قتلو را کہ
دو کروہی دولت آباد است و بقرط صفا و طیب ہوا و عدویت ما
بہترین مواضع آن نواحی است بفروغ نزول نور آگین ساختند *
بیست و چہارم آفتاب چہان قاب سپہر خلافت حصار آسمان
سار دولت آباد را کہ صفت متانت و رصانت و ارتفاع آن باشگرفعی
دیگر صنایع گزارش یافتہ بصعود میمنت آمود رشک افزای
نہ فلک گردانیدند *

بیست و ششم سپہدار خان از ایلچچپور آمدہ بہ استلام سدہ
سنیدہ رخ بر افروخت - و ہزار اشرفی نذر گذرانید - چون بمسامع حقایق
ہجماع رسید کہ از جملہ حصون نظام الملکیہ کہ در سمت قلعہ چاندا
و دہرپ واقعست شش قلعہ را مردم ساہوی مہپور و دو قلعہ

اس جهالا و گروهی دیگر از کندیان مالوجی و کار طلب
 ن رای مخاطب بچادون رای و آتشیان حبشی و
 و تاجی واد بهادر جی و رستم راو و هاباجی و بریل راو
 دیگر کندیان و تابدینان را با جگت سنگه که همراه برادر زاده
 و هزار سوار احدی از تغندی و تیر انداز که همه اینان قریب
 هزار سوار بودند بهمراهی خانزمان مقور گشتند - و هر اوی
 فوج بر او سترسال و سایر راجپوتان و چند اولی به بهادر خان
 لایفه افغانان تفویض یافت - و حکم شد که خانزمان پهن از رسیدن
 همه نگر مسال وطن ساهورا که در چمار کونده داشتی نزدیک حدود
 حمد نگر واقع است مسخر ساخته ولایت کوکن را از تصرف او بیرون
 آورد - و هرگاه یرایغ مطاع صادر بود لختی ولایت عادلخان از را که
 دران ضلع است به نهب و غارت ویران گرداند - الله وردیخان و شیخ فرید
 و سید قطب الدین خان و یکه تاز خان و راجه سنگرام و سید ابوالفتح
 خان بینجاپوری و راوت راو و سرور خان و فرحان خان و میدنی راو
 و دو هزار از تابدینان آصفخان خانخانان سپه سالار که همگی هشت هزار
 سوار بودند با شایسته خان معین شدند - و ارتفاع قلعه جنیر و سنگه نیر
 و ناسک و تربنگت بدو مفوض گشت *
 و هفتم رمضان مطابق بیست و ششم بهمن هر یکی از خانداران
 بهادر و خانزمان را بخلمت و جمدهر خاصه و اسپ از طوبله خاه
 با یراق طلا و نیل از حلقه خاصه - و شایسته خان را بخلمت جمده
 مرصع و اسپ از طوبله خاصه با یراق طلا و دیگر بندگان را در

خان و رشید خان انصاری و مادهو سنگه ولد راو رتن و امر سنگه
 ولد راجه گجسنگه و سزاوار خان ولد لشکر خان و مبارک خان
 نیاری و نظر بهادر خویسگی و اهدمام خان و قزلباش خان و
 سید عالم بارهه و نور محمد مخاطب بعرب خان و جانسپار
 خان و مغولخان ولد زینخان کولکلتاش و قزاقخان و لطف الله ولد
 لشکر خان و کرم الله ولد علیمرغان بهادر و گوکلداس سیمسودیه و
 مهدیس داس راتهور و هادی داس برادر رشیدن خان و خواجه عنایت
 الله و جمعی دیگر از دکتیان و سرانراز خان و جوهر خان حبشی
 و جگجیون پسر اوداجی رام و سادات بهکری و چندی دیگر یا هزار
 سوار احدی و تفکنچی و تیر انداز که مجموعه قریب بیست هزار
 سوار بودند در فوج خان دوران بهادر معین گشتند - و بخشگیری و واقعه
 نویسی این فوج باسحق بیگ مفوض گردید - و حکم شد که راجه
 جیسنگه با راجه بیهداس و امر سنگه و سایر راجپوتان هر اول و مبارز
 خان افغان با جماعه اناغده چند اول باشند - و خاندوران بهادر بسمت
 قندهار و ناندیر که بملک گلکنده و بیجاپور پیوسته است رفته
 اقامت نمایند - و بتاخت و تاراج پرداخته حصار اودگر و اوسه را که
 از قلاع متینه انحدرد است مفتوح سازد - بهادر خان رو هیله و سید
 شجاعت خان و شاه بیگ خان و راو مترسال و راجه بهار سنگه بندیله
 و پرتھیراج راتهور و خواجه برخوردار و بهیم را تهور و راجه کشن سنگه
 بهدوریه و بهگوان داس بندیله و اوربک خان و حکیم خوشحال
 و حبیب کرانی و راو تلوک چند و دلیر همت و سام سنگه راتهور و
 جگنات ل ولد مرزا شاهرخ و سید مرزا برادر مختار خان

گذاشته متوجه گهات گشتند - پس از رسیدن رایات جهانکشا بذواحمی دولتآباد خانزمان صوبه دار بالاگهات از دولت اباد آمده بادراک دولت ملازمت مستسعد گشت و هزاراشرقی نذر گذرانید و یک فیل بعنوان پیشکش بنظر کهما اثر در آورد - و مبارز خان و روستر سال نبیره راورتن و پرتیپیراج راتهور و روهتی سنگه ولد راولا و از دکنیان مالوجی بهونسله و پرموجی و دانش خان حبشی و گروهی از کمکیان دکن نیز رخساره سعادت بخاک آستان عرش مکان بر افروختند *

انتهاض عساکر فیروزی مائربمالش

ساهو و دیگر افساد پیشکان نظام الملیکیه

و افتتاح سایر قلاع ولایت بی نظام

چون ساهوی ضلالت خو و طایفه از فتنه سالان نظام الملیکیه با آنکه بی نظام در حصن گوالیار محبوس بود برای انقیداد شقاوت پژوهان آن دیار طفلی را از قبیله و بدله او برداشته نظام الملک نام کرده بودند - و برخی حصول محال ملک بی نظام بتصرف در آورده براه مخالفت می شنانفتند - درین هنگام که حوالی دولت آباد از اشعه گیتی افروز ماهیچه لوای فیروزی منور بود حکم قضا صدور یافت که خاندوران بهادر و خانزمان و شایسته خان با افواج نصرت امتزاج به تنبیه و تادیب گمراهان پردازند - اگر عادلخان برهنه مونی طالع گروه مفسد را معارفت نه نموده درین پورش با جنود ظفر نمود موافقت نماید بدو متعرض نشوند - و الا ملک او را نیز پایمال مواکب کواکب شمار گردانند - و راجه حیسنکه و راجه پنهانداس و مبارز

خنجر مرصع با پهلوکنداره و شمشیر مرصع و خطاب بهائری و انعام
صد اسپ از انجمله یکی از طویلۀ خاصه با یراق طلا سر بر افراخت -
و از سواران منصبت او دو هزار سوار دو اسپه سه اسپه مقرر فرموده او را
بمنصب پنج هزاری ذات پنج هزار سوار دو اسپه سه اسپه عز افخار
بخشیدند - ماد هو سنگه و نظر بهادر خوبشگی و میر فیض الله و باقی
بیدگ از بک و غیر اینان از هممرهان خاندوران بهادر ادراگ دولت
ملازمت نمودند - و نخستین به اضافه پانصدی صد سوار منصب
سه هزاری هزار و شصت سوار و دومی باضافۀ پانصدی ذات منصب
دو هزار و پانصد سوار و بمرحمت علم و سیومی باضافۀ
پانصد سوار منصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و بختاب
رحمت خان و چهارمین از اصل و اضافه بمنصب هزار و هشتصد
سوار و بختاب قزاق خان سر بر افراختند *

هفدهم عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بسعدت ملازمت
فایز گشته و هزار اشرفی نذر گزارانیده فیل بهوجراج بابت زمیندار
چاندا بنظر اکسیر اتر در آورد - و بعنایت خلعت خاصه و چار قب
طلا دوزی و خنجر مرصع با پهلوکنداره و شمشیر مرصع و دو اسپ
از طویلۀ خاصه یکی با زین طلا و دیگری با زین مطلا بلند پایگی
یافت - بهادر خان روهیله شرف ملازمت اندوخته بمرحمت خلعت
و خنجر مرصع و اسپ تپچاق با زین مطلا سر افزاز گردید *

بستم شهنشاہ گردون حشمت منازل موضع کراة را که نخچیر
گاه مقرر حوالی برهانیپور است به نزول اقدس فروغ آموذ ساختند -
رت صید و شکار اخته و برهانیپور را دست راست

افروز در دروات آبادان از نظر اسرف بگذرد - و نفاست جواهر و خونی
 فیتن پیشکش مذکور بعنوانی باشد که صبرای خوب آن نصفت
 دستگاه ازین جهت شود - و یقین داند که اگر توفیق قبول این احکام
 نیافت و باین ارشاد متوسل نگشت و پیشکش مزبور را بروشی که
 حکم جهان مطاع واجب الاتباع شرف صدور یافته روانه درگاه فلک
 اشتباه که ساکنان اقالیم سبعه را صلیب و پناه است نگرداند افواج
 قاهره و عساکر منصوره بآن ملک خواهند در آمد - در آن هنگام آنچه
 بآن ملک و اهل آن ملک برسد از نتایج اعمال خود داند *

شب پانزدهم شعبان ده هزار روپیه مقرر به ارباب احتیاج
 مرحمت شد - فردای آن خان دوران که از ملک چاندا روانه
 درگاه جهان پناه گشته بود به تلذیم عذبه جلال سرفراز گردیده
 هزار اشرفی نذر گذرانیده پنج لک روپیه نقد و فیل روپ نگر بابت
 زمیندار چاندا مذکور با یراق طلائی مبلغ پنجاه هزار روپیه که خان
 مشار الیه از خون مهربا ساخته بود و برخی از اموال مقاهیر بندیده
 که زمیندار مذکور نزد سرداران افواج بسرا صواج آورده و زنان چهار
 صورت و درگیران پسرش و درجن سال فدیره او را بنظر انور در آورد -
 بفرمان اقدس فیل مهربا سذر موسم گردید و درگیران و درجن
 سال را مسلمان ساخته نخستین را به اسلام قلی و دومی را به علی
 قلی مسمی گردانیدند و هر دو را بقدروز خان ناظر سپردند - رانی
 پاربتی چون زخم کاری داشت در گذشته بود مگر زنان بعد از
 اکراک شرف اسلام بخد متگاری مشکوی مینو مثال نوازش
 یافتند - خاندوران بمرحمت خلعت خاصه با چار قب زر دوزی و

که بدستخط دیوانیان گرام رسیده و همراه این فرمان عالیشان فرستاد
شده معلوم خواهد شد - آنرا ادا نماید - چون ضرور بود که فهمید
معتمدی را بآن صوب بفرستیم تا مقدمات مسطوره را خاطر نشان
آن شوکت دستگاه کند - و اعلام نماید که ما بدولت و اقبال نظم
بوفور اخلاص و مدق اعتدالی که پدر آن ایالت پناه سلطان محمد
قطب الملك مرحوم بخدمت ما داشته و خدمتی که ازان مرحوم
بوقوع آمده این همه عنایات پادشاهانه نسبت بآن قطب فلک
ایالت میفرمایم - و آن ملک را باز مرحمت نمایم - و مقرر
می کنیم که بشرط استقامت بر جانۀ دولتخواهی و اطاعت
و انقیاد احکام جهان مطاع عالم مطیع و ادای مطالبات سرکار خاصه
شریفه بعد ازین ضروری از اولیای دولت قاهره بآن ملک نرسد - و
در عوض مبلغ مذکور جواهر نفیسه و مرصع آلات ثمینه و فیلان
بی عیب کلن نامی مثل داک سمندر و بشیر که پدر او بعنوان
پیشکش فرستاده بود - و دیگر تصیف و هدایا ازان امارت دستگاه
گرفته روزی درگاه و نه گردن - لهذا معتمد کار آگاه ملا عبد اللطیف را
که از بدو می رسد فرستاد این درگاه خلیف پناه است با آنکه خدمت
در وقتین داشت و بدون آن لایق عنایت در رجب ظفر نساب لازم
بود پیش آن ایالت و شوکت پناه فرستادیم - و هر ارشاهی که آن
قطب فلک ایالت و ابریت را بایست نمود بزبان آن معتمد حواله
فرمودیم - بمرحبت آنچه درین فرمان عالیشان حکم شد - و بهرچه
زیر لایق فرمودیم عرض نماید - و این پیشکش را آن چندان
توقیر دادیم برصوب برسان ازین روز که در ایام نوروز عالم

اهل سنت و جماعتیم - بر ما واجب است که در هر جا که حکم
 اشرف اقدس ما جاری باشد احکام شریعت غرا و ضوابط ملت
 بیضا را جاری سازیم - و آثار بدعت و ضلالت را محو فرمایم -
 بمسامع جاه و جلال رسیده که در ملک آن قطب فلک شوکت طی
 روس الاشهاد سبب اصحاب کبار که آیات قرآن مجید و فرقان حمید
 دلالت میکنند بر فضل ایشان - و اخبار آثار صحاح شهادت میدهند
 بر علو درجه و سمو مرتبه آن بزرگان - رضی الله تعالی عنهم - و
 با فضائل صوری و معنوی ایشان قرابت قریبه حضرت رسالت
 صلوات الله و سلامه علیه و علی آله و اصحابه اجمعین فراهم آمده -
 مینمایند - و آن ایالت پناه منع نمیکند - و بسزای اعمال نمیرسانند -
 بنا برین از روی ارشاد حکم میدفرمایم که از ملک خویش این امر
 قبیح و فعل شنیع بر طرف گرداند - و اگر بد بختی از بی سعادت
 مرتکب شود از سیاست نماید - و اگر چنین نخواهد کرد و
 رضامندیش باین معنی بوضوح نخواهد پیوست - درینصورت بر ما
 لازم است که در مقام تسخیر آن ملک شویم و مال و اهل آن ولایت
 را بر خود حلال دانیم - و خون آنها را هدر شناسیم - و دیگر بعرض
 رسید که خطبه را در آن ملک بنام فرمانروای ایران میخوانند -
 هرگاه آن ایالت پناه دعوی مریدی ما میموده باشد با فرمان
 روی ایران چه رجوع دارد - باید که بعد ازین نام فرمانروای
 ایران در خطبه مذکور نسازد - و در آن ملک خطبه بنام فاسی و
 القاب فاسی ما مزین باشد - دیگر مبلغ کلی از بابت پدشکمش
 آن ایالت و شوکت پناه را باید داد چنانچه تفصیل آن از ادواتی

مانند بمقتضای آنچه درین فرمان عالی شان حکم شده بموجب آن آنچه آن عدالت پناه را زبانی ارشاد فرموده ایم بعمل آورد - و اگر بسخن جمعی از نا عاقبت اندیشان بخلاف این مراتب عمل نماید آنچه بآن عدالت پناه و آن ملک برسد آنرا از نتایج اعمال خود داند - و وبال هر آزاری که درین ضمن بخلق الله برسد آنرا بخود عاید شناسد - یک قبضه دھوپ خاصه میناکار با پرده مرصع و فرگل خاصه مصحوب خان مشار الیه فرستاده شد - عنایت پادشاهانه را شامل حال خود داند - کنار آب فریده در مقام هندیغ تحریر یافت *

و عبد اللطیف گجراتی را که سررشته طلب و تنخواه تیول با او بود بمرحمت خلعت و امپ و فیل نوازش نموده نزد قطب الملك روانه ساختند و فرمان قدرتوان با کمر مرصع تبرک فرستادند *

نقل فرمان عالی شان بقطب الملك

ایالت و امارت پناه - ارادت و عقیدت دستگاہ - عمدت اماجد کرام - سالله اکرم عظام - نقاوت خاندان عز و علا - عضادت دودمان مسجد و اعتلا - زیدت مخلصان صلاح اندیش - خلاصت متخصمان معادت کیش - مورد الطاف شاهنشاهی - مصدر آداب خیر خواهی - جوهر مرآت صفا و صفوت - فروغ ناصیه دولت و رفعت - سزادار عاطفت بیکران - المخصوص بعنایت الملك المنان - قطب الملك بشمول عنایات پادشاهانه مستظهر بوده بداند - که ما بدولت و اقبال پادشاه اسلام - و مروج دین مبین حضرت مید انام - علیه و ...

خود امتیاز تمام دارد - و گفته و کرده او پیش ما منظور و معتبر است - با آنکه بخدمت دیوانی بیوتات سرافراز است - و بودن او در ركب سعادت لازم - بآنصوب مرخص ساختیم تا مراتب مذبوره فی الصدر و این ارشادها را خاطر نشان نماید - و احکام جهان مطاع عالم مطیعی چند را که بآن زبده مخلصان ارادت کیش فرموده ایم برساند تا بمقتضای آن عمل کند - و بمزده عنایت قلعه سولاپور و محال متعلقه آن و عنایت مملک ونکوکه مجموع آن نه لک هون جمع دارد آن عدالت و نصفت پناه را مسرور و مبتهج گرداند - هرگاه خان مشارالیه بملاقات آن قدوه متخصصان ارادت کیش فایز گردد - و آن مراتب را بالتمام معلوم نماید - و آن حشمت و شوکت دستگاه تمام آن مقدمات را قبول کند - و عرضه داشت خود را که مشتمل بر قبول این مقدمات بوده باشد نوشته با عرضه داشت خان مذکور بدرگاه والا بفرستد - فرمان عالیشان مزین بنشان پنجه مبارک که از صدور آن فرمان مرحمت عنوان خاطر آن عدالت و نصفت دستگاه بالکل بهمه جهات از جانب عنایت و مرحمت ما جمع گردد - صادر خواهد شد - و بآنجا خواهیم فرستاد - تا خان مشارالیه آن امارت و ایالت پناه را بورود آن فرمان عنایت عنوان مسرور و مطمین خاطر گرداند - و پیشکشی را که مقدر شده گرفته آن چنان روانه شود که در ایام نوروز عالم افروز بدولت آبان برسد و آن پیشکش را از نظر اشرف اقدس اعلی بگذرانند - مجملا اگر آن عدالت و نصفت دستگاه میخواهد که درجا و مقام خود ایمن باشد و مملک آن نصفت و حشمت پناه از آمیب لشکر ظفر پیکر محفوظ

